

Katalóg

Catalogue

Erik Šille
(1978)

Erik Šille patrí od už svojich študentských čias k silnej generácii tzv. csudaiovcov, ktorí vstúpili na súčasnú výtvarnú scénu v nultých rokoch 21. storočia. Už v tom čase definoval svoj silný, grafický a štylizovaný umelecký prejav, ktorý kontinuálne rozvíja a obohacuje novými novodobými symbolmi, prvkami, ikonami inšpirovanými reklamou, televíziou, billboardami a komiksami západnej, ako aj východnej kultúry. Prostredníctvom konkrétnych vizuálnych odkazov vrství figúry, objekty a grafické skratky do „príbehu nového sveta“ v individuálnych plánoch, ktoré sú kontrastom voči jednofarebnému pozadiu. Ide o maliarsky dokonale prevedené oku lahodiace kompozície, ktoré však ukrývajú skryté kódované správy.

Jeho vyhranený, silne graficky štylizovaný rukopis sa neustále vyvíja a obohacuje o nové prvky a znaky. V prvom pláne je pre autorovo dielo príznačná svojská prepracovaná znakovosť, ktorá využíva podobu, pôvab aj dvojzmyselnosť animovaného sveta a komiksových postáv. Autor preberá do maľby vizuál i mnohé postupy vlastné komiksom a animovaným filmom. Na jednofarebné pozadie obvykle v jednotlivých plánoch vrství postavy i grafické skratky-znaky predmetov a činností. Spája obrazy, znaky aj vizualitu východnej a západnej kultúry. Aj rukopis autorových obrazov sa vyvíja a posúva v čase. Od graficky čistého a presného, temer „počítačového“ rukopisu, ktorému autor podriaďuje aj mnohé kaligrafické odkazy, stále častejšie vnáša do plochy obrazu i „rukodielne“ odchýlky a vyrušenia – gestické ťahy štetcom, akési lokálne „zadymenia“. Všetky tieto prejavy meniaceho sa rukopisu sú však vždy včlenené do jednotnej dynamickej kompozície. Okrem týchto stôp vkladá autor do obrazového deja aj odkazy na graffiti, ktoré nie sú štylizované ako ostatné komponenty, a preto pôsobia tak trochu pirátsky.

Šille first drew attention to himself as a student in the studio of prof. Ivan Csudai at the Academy of Fine Arts in Bratislava. Since his student days, he has belonged to a strong generation of so-called csudaiovcu who entered the contemporary art scene in the zero years of the 21st century. Already at that time he defined his strong, graphic and stylized artistic expression, which he continuously develops and enriches with new modern symbols, elements, icons inspired by advertising, television, billboards and comics of Western and Eastern culture. Through specific visual references, he layers figures, objects and graphic shortcuts into the "story of the new world" in individual plans, that form a contrast to the monochrome background. These are painterly perfectly executed eye-catching compositions, which, however, hide hidden coded messages.

The author incorporates the visuals and many techniques typical for comics and animated films into his own paintings. The characters and graphic abbreviations of objects and activities are usually layered on a one-color background in individual plans. The style of the author's paintings also evolves and shifts over time. From a graphically clean and accurate, almost "computerized" manner, to which the author submits his many calligraphic references, he increasingly introduces deviations and disturbances done "by hand" into the surface of the painting - gestural brushstrokes, a kind of local "smoke". However, all these manifestations of a changing style are always incorporated into a single dynamic composition. In addition to these traces, the author also inserts references to graffiti into the pictorial story, which are not stylized like other components, and therefore seem a bit pirated.

Erik Šille (1978)

What Now?
2019

Akvarel na papieri
Watercolor on paper
30 x 21,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 500 – 600,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 300,- €

Jana Želibská
(1941)

Kľúčová osobnosť progresívnej generácie slovenských umelcov akcie a konceptu konca 60. rokov, významná predstaviteľka alternatívnej scény. Jej tvorba bola od počiatku programovo multimediálna – razantný vstup na umeleckú scénu charakterizovalo okamžité opustenie pôvodného, tradičného grafického školenia v prospech nových možností vyjadrovania. Spočiatku experimentovala s maľbou a grafikou, od plošných realizácií prešla rýchlo k monumentálnym environmentom s využitím v tom čase netypických postupov a materiálov (ready-made, zrkadlá, plastické hmoty...). Neskôr sa orientovala výhradne na progresívne výtvarné prejavy – okrem fotografie, tvorby objektov a inštalácií jej tvorba zahŕňa akčné umenie, performanciu, body art. Od začiatku 90. rokov sa sústreďuje takmer výhradne na oblasť videa, stala sa priekopníčkou multimediálnych inštalácií.

Už jej debutová, interaktívna výstava Možnosť odkryvania (1967) v Galérii Cypriána Majerníka spôsobila na domácej scéne rozruch. Kombinácia paravánov so znázornením monumentálnych schematizovaných ženských aktov a zvýrazneným symbolom genitálií (Venuša, 1967) a plošných (obrazových) antropometrií – nakreslené obrisy živého modelu, ktoré spoločne smerovali k voyeristickému zážitku (záclonky [s možnosťou odkryvania] na obrazoch, zopakované aj v priestore, symbolika kvetov, pohľad cez malý otvor ústredného objektu) publikum šokovali. Dobová kritika jej komplexnú inštaláciu vnímala ako konfrontáciu „večnej inšpirácie umenia“ s realitou odludštenej ženskosti. Pritom Želibská pristupovala k tejto, ako aj neskôr k ďalším témam skôr s humorom a iróniou; celkovo s tendenciou nebrať veci príliš vážne. Vždy išla nekonvenčne vlastnou cestou, bolo jej prirodzené vstupovať do zakázaných či len neprebádaných teritórií, provokovať – v tom bola na domácej scéne do istej miery solitérna. Odvážne prekračovala viaceré tabu – nielen výberom tém a motívov, ale aj formálnym prejavom. Otvorene sa vyjadrovala k téme erotiky, sexuality; ironizovala pokrytectvo v tejto oblasti.

A key figure in the progressive generation of Slovak artists of the action and the concept of the late 1960s, and a prominent representative of the alternative scene. From the very beginning, her work was intentionally multimedia - her rapid entry into the art scene was characterized by the immediate abandonment of the original, traditional graphic training in favor of new possibilities of expression. Initially, she experimented with painting and graphics, but from surface realizations she quickly moved to monumental environments using at-the-time atypical methods and materials (ready-made, mirrors, plastics...). Later, she focused exclusively on progressive artistic expressions – in addition to photography, the creation of objects and installations, her work included action art, performance, body art. Since the early 1990s, Želibská has focused almost exclusively on video, becoming a pioneer in multimedia installations.

Her debut, interactive exhibition The Possibility of Uncovering (1967) has caused a stir on the domestic scene. The audience was shocked by the combination of screens with depictions of monumental schematized female nudes and a highlighted symbol of the genitals (Venus, 1967) and surface (pictorial) anthropometers. Contemporary critics perceived her complex installation as a confrontation of the "eternal inspiration of art" with the reality of dehumanized femininity. However, Želibská approached this and later other topics with humor and irony; with a tendency not to take things too seriously. She always went unconventionally in her own way, it was natural for her to enter forbidden or just unexplored territories, to provoke – in that she was to some extent solitary on the domestic scene. She bravely broke several taboos, not only with chosen themes and motifs, but also by formal expression. She spoke openly on the subject of eroticism, sexuality; and ironized the hypocrisy in this area.

ONA II
SHE II
1966

Serigrafia na papieri
Serigraph on paper
67,5 x 48,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 2 000,- €
Vývolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Lucia Oleňová
(1992)

Lucia Oleňová, minuloročná víťazka prestížnej ceny Malba roka zaujala porotu opustením konvenčnejšieho maliarskeho prejavu, príklonom k DIY estetike, k fyzickejšiemu kontaktu s materiálom a k využitiu netradičného, „nemaliarskeho“ narábania s plátnom. Jej abstraktná tvorba sa v pozvoľnom procese očistila od vizuálnych mustier a upustila od oku lahodiacej farebnosti. Autorka začala využívať temnejšiu farebnosť, v jednom momente maľovala výhradne čiernou farbou, až napokon prešla k takmer až surovému manipulovaniu s podložkou, bez zjavnej zobrazovacej ambície. Oleňová priznáva, že ju zaujíma vnímanie priestoru „za“ – za pokračujúcou plochou a smerom línie cez „končiacu“ hranu obrazu. Fascinuje ju tvar, ktorý neexistuje v realite, iba v jej predstavivosti. Práve jeho smerovanie a nekonečný rozptyl si autorka vizualizuje.

Momentálne je hlavnou inšpiráciou jej diel príroda, konkrétne zvlášť fauna; pozorovanie prírodných tvarov, štruktúry – rastliny a kvety, ktoré dokáže spodobiť bez zbytočného klišé. Farebné zhluky na jej monumentálnych plátnach sú fascinujúce kompozície, ktoré vznikajú násobením biomorfnych tvarov a textúr. Oleňová k maľbe pristupuje neortodoxne - jej obrazy vznikajú neraz z niekoľkých hotových diel. Tie zošívajú či inak spájajú do jedného celku. Transformácia do finálnej podoby je nielen dôsledkom nespokojnosti autorky s formálnou stránkou vlastných diel, ale aj spôsobom, ako pristupovať k tomuto klasickému médiu v 21. storočí.

Lucia Oleňová, last year's winner of the prestigious Painting of the Year award, captivated the jury by leaving a more conventional painting performance, leaning towards DIY aesthetics, more physical contact with the material and the use of non-traditional, "non-painterly" canvas work. In a gradual process, her abstract work has been cleansed of visual musters and abandoned the pleasing color schemes. The author began to use darker tones – at one point she painted only in black, until finally she moved to almost raw manipulation of the base, without obvious ambition of depicting. Oleňová admits that she is interested in the perception of the space "behind" - behind the continuing surface and in the direction of the line through the "ending" edge of the image. She is fascinated by shapes that do not exist in reality, only in her imagination. It is their direction and infinite scatter that the author visualizes.

Currently, the main inspiration for her work is nature, specifically fauna; observation of natural shapes, structures - plants and flowers, which she is able to depict without unnecessary clichés. The colorful clusters on her monumental canvases are fascinating compositions created by the multiplication of biomorphic shapes and textures. Oleňová approaches the painting unorthodoxically - her paintings are often created from several finished works. She sews or otherwise staples them together. The transformation into the final form is not only a consequence of the author's dissatisfaction with the formal side of her own works, but also a way of approaching this classical medium in the 21st century.

Nina Gažovičová

Lucia Oleňová (1992)

Alej
Alley
2020

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
180 x 160 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 650,- €

Milan Paštéka
(1931 – 1998)

Kresba priamo z ateliéru/pozostalosti autora predstavuje zberateľsky i vizuálne zaujímavé dielo, ktoré nepriamo zachytáva uvoľnenie konca 80. rokov minulého storočia a zároveň predstavuje variáciu širšieho tematického celku najvýznamnejšieho tvorivého obdobia Milana Paštéku. Predkladané dielo jedného zo zakladajúcich členov výtvarnej skupiny Mikuláša Galandu, dokladá Paštékov záujem o toto médium a zároveň tvorí rámec jeho ponímania skutočnosti. Dej sa odohráva v zväčša iba náznakovo vymedzenom priestore v intimitate figurálnych kompozícií, ktoré sú typické pre autorovu vrcholnú tvorbu. To, čo tu máme pred sebou, je preto možné nazvať archeológiou prítomnosti, ako uvádza vo svojej štúdii Ján Bakoš. Prelínajúce sa obsahové celky dokladajú obraz doby, ale aj presahy k súčasnému divákovi práve prostredníctvom zachytenia zvláštnej atmosféry ľudského odcudzenia v tvorbe jedného z najvýznamnejších autorov slovenského súčasného umenia.

The drawing directly from the author's studio / estate remains a collector's and visually interesting work. In a sense, it captures the release of the political pressure of the late 80's of the last century. The presented work of one of the founding members of the Mikuláš Galanda art group demonstrates Paštéka's interest in this medium and at the same time forms the framework of his understanding of reality. The plot takes place in an indicative space, in the intimacy of figural compositions, which are typical of the author's key works. What we have before us can therefore be called the archeology of presence, as Ján Bakoš states in his study. The overlapping units of content in the work of one of the most important authors of Slovak contemporary art document the time period, but also reach to the contemporary viewer precisely through the capture of a special atmosphere of human alienation.

Lucia Ramljaková

Milan Paštéka (1931 – 1998)

Deň radosti
Day of Joy
C. 1975

Kresba na papieri
Drawing on paper
34 x 50 cm

rodina umelca / family of the artist

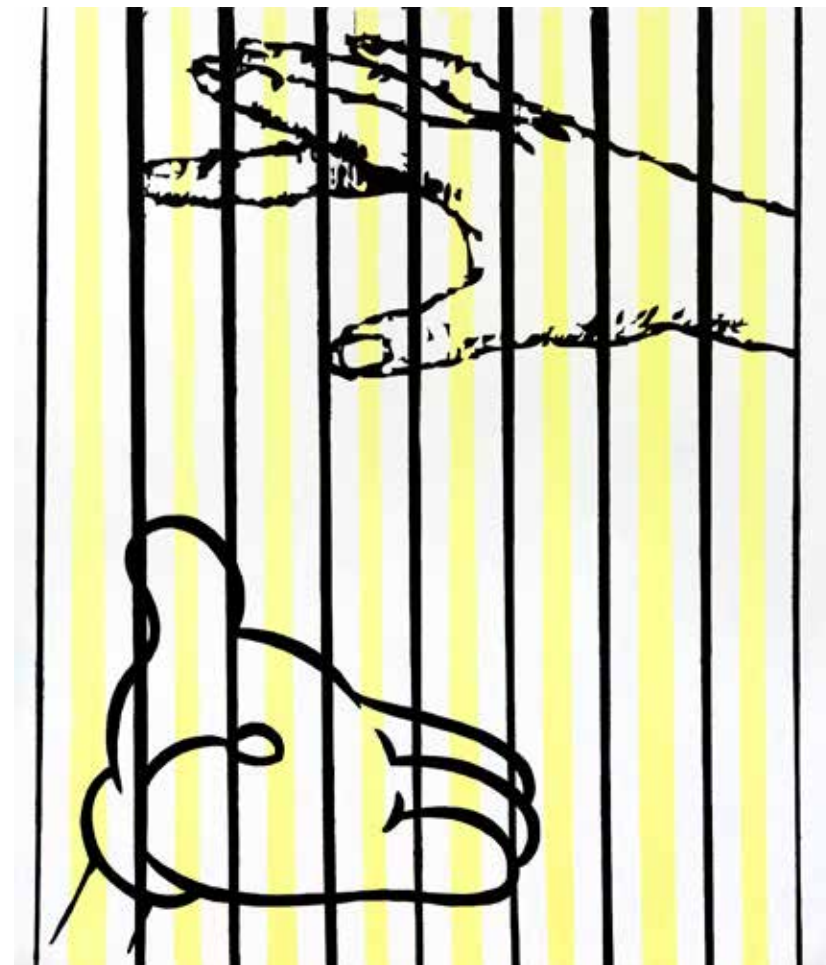
Odhadovaná cena / Estimation: 1 200 – 1 600,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Ivan Csudai
(1959)

Začiatky Csudaiovej tvorby sú späté s nástupom tzv. postmodernej generácie, teda s mladou, divokou a charakteristicky expresívnou maľbou. V neskoršom období sa v jeho diele dostáva do popredia jednoduchý motív – redukovaný znak. Expresivita Csudaiovhov maliarskeho rukopisu ustúpila pred čistotou a poriadkom. Autor pracuje s predlohami vybratými zo starej encyklopédie, ktoré mutuje počítač a on sám neskôr precízne maľuje a maliarsky spracúva. Napriek spomínaným zmenám je Csudaiov prejav kontinuálny a autor patrí k najzásadnejším zjavom slovenskej maľby – dnes preto patrí k stáliciam slovenskej maliarskej scény. Aj keď sa Csudaiove obrazy na prvý pohľad javia ako sofistikovaná a rafinovaná hra s prostriedkami maľby, neosobným jazykom predlohy, v ktorej nie je nič ponechané na náhodu, sám autor hovorí: „Umelec nikdy nevie, ako to dopadne, ale výsledok, nech je akýkoľvek, mu za to vzrušenie stojí. Je to hra. Jej zmysel spočíva vo výbere adekvátnej a zároveň aktuálnej formy výrazu. Mojou povinnosťou je totiž cítiť okolie ako živý a rôznorodý organizmus. To nie je obmedzenie, ale schopnosť spoznať situáciu, v ktorej by mal byť umelec pohotový.“ Ivan Csudai približne každé dva roky predstaví verejnosti novú sériu malieb. Na začiatku deväťdesiatych rokov to bolo Mysticum, pokračoval geometrizujúcou sériou 24 hodín, neskôr prišiel objektový Velvet, nasledovali maliarske cykly 9 Easy pieces, Half, Traja z pekného páru (spoločné maľby s Lacom Terenom a Stanislavom Divišom), Rok medveďa, Evolution, a Nové obrazy. Je zastúpený v slovenských i zahraničných výtvarných zbierkach. Od 1995 pôsobí na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave, od 2001 vedie IV. maliarsky ateliér.

The beginnings of Csudai's work are connected with the onset of the so-called postmodern generation, i.e. with a young, wild and characteristically expressive painting. In the later period, only one motif in his work comes to the fore - a reduced character. The expressiveness of Csudai's painting style receded to welcome purity and order. The author works with models selected from the old encyclopedia, altered by computer, that the author later precisely paints and works on. Despite the mentioned changes, Csudai's style is continuous and the author belongs to the most important phenomena of Slovak painting - he is a constant of the Slovak painting scene.

Although Csudai's paintings at first glance appear to be a sophisticated and refined play with the means of painting - the impersonal language of a masterpiece in which nothing is left to chance, the author himself says: "The artist never knows how it will turn out, but the result, whatever it is, is worth the excitement. It's a game. Its meaning lies in the choice of an adequate and at the same time current form of expression. My duty is to actually feel the environment as a living and diverse organism. This is not a limitation, but the ability to know the situation in which the artist should be quick..." Ivan Csudai presents a new series of paintings approximately every two years. In the early nineties it was Mysticum, later moving to the geometric series 24 hours, then Velvet, followed by painting cycles 9 Easy pieces, Half, Three of a Nice Couple (joint paintings with Laco Teren and Stanislav Diviš), Year of the Bear, Evolution, and New pictures. Csudai is represented in Slovak and foreign art collections. Since 1995 he has been working at the Academy of Fine Arts in Bratislava, since 2001 he has been leading IV. Painting Studio.

5

Ivan Csudai (1959)

Premaliar / Tretia ruka
Repainter / Third Hand
2016

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
130 x 110 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 - 5 000,- €
Vývolávacia cena / Starting price: 3 000,- €

András Zalavári
(1986)

András Zalavári pôvodne študoval maľbu na Maďarskej univerzite výtvarných umení, ale už dlho sa venuje skúmaniu rôznych médií, potenciálu perspektívy a experimentálneho zobrazovania. Na svojej poslednej samostatnej výstave v galérii Kisterem v Budapešti predstavil fotografické diela, ktoré sa neriadia prirodzenými pravidlami perspektívy, ale zameriavajú sa na rôzne prvky princípov vnímania. Preto sa ústrednými organizačnými princípmi obrazov stali psychologické javy, ako napríklad stálosť veľkosti a tvaru. V týchto dielach je možné objaviť známe priestory – Balaton, alej stromov alebo bežeckú dráhu – ale pomocou algoritmu vytvoreného umelcom sa tisíce obrazov usporiadajú tak, aby vytvorili jedinečné scény.

András Zalavári originally studied painting at the Hungarian University of Fine Arts, but has been exploring different media, the potentials of perspective and experimental imaging for a long time. At his latest solo show, held in Kisterem Gallery (Budapest), Zalavári presented photograph-like works that do not follow the natural rules of perspective but instead focus on different elements of the principles of perception. Therefore, psychological phenomena, such as size and shape constancy became the central organizational principles of the images. In these works, one can discover familiar spaces – Lake Balaton, a tree alley or a running track – but using an algorithm created by the artist, the thousands of images are rearranged to form unique scenes.

Sára Vilma Nagy

András Zalavári (1986)

Balaton III.
2020

Giclée tlač, ed. 2/3
Giclée print, ed. 2/3
120 x 71 cm

Kisterem Gallery, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 900 – 1 100,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 600,- €

Jaro Varga
(1982)

Jaro Varga patrí medzi tých slovenských umelcov, ktorí sú prirodzene rešpektovaní na domácej scéne, no veľkého obdivu a priestoru na prezentáciu sa im dostáva predovšetkým v zahraničí. Už v pomerne mladom veku si svojou tvorbou vybudoval medzinárodnú sieť kontaktov od USA až po kórejský Soul. Jeho diela sa stali stálou súčasťou prestížnych artfairov v Miami, Madride, Bazileji, Viedni a i. V súčasnosti spolupracuje so slávnou Ivan Gallery v Bukurešti, Hunt Kastner v Prahe a SODA Gallery v Bratislave. V týchto dňoch pracuje na viacerých významných projektoch v Barcelone, San Franciscu a Prahe. Jeho diela vlastní slovenské aj zahraničné múzeá umenia a významné súkromné zbierky. Žije a tvorí v Prahe.

Tvorba Jara Varga je charakteristická hlbavosťou sústredenou do tém, ktoré sú na jednej strane intímne, reflektujúce na umelcov intelekt a na druhej strane podnecujúce diskurz o (v) spoločnosti. Málokedy sa stretnete v slovenskom umení s tak konzekventným napĺňaním vlastného vyhraneného názoru cez témy o poznaní, identite, knihách, minulosti, prírode... - témy, ktoré anticipujú to, čo môžeme nazvať konvenciou ideí.

Jaroslav Varga absolvoval štúdium na Katedre výtvarnej výchovy a umenia na Prešovskej univerzite a Vysoké školy výtvarných umení v Bratislave (odbor intermédiá a multimédiá, doc. Ilona Németh). Absolvoval študijné pobyty v Poľsku vo Vroclave, USA v Pittsburgu a New Yorku. V roku 2008 bol finalistom Ceny Oskára Čepana, v roku 2019 bol členom poroty ceny Oskára Čepana, v roku 2016 získal cenu Nadácie Tatrabanky a v roku 2017 prvú cenu Nadácie Novum.

Jaro Varga is one of those Slovak artists who are naturally respected on the domestic scene, but it is mostly abroad where they get the most admiration as well as presentation opportunities. At a relatively young age, Varga built an international network of contacts from the USA to Korean Seoul. His works have become a permanent part of prestigious art fairs in Miami, Madrid, Basel, Vienna and others. He currently collaborates with the famous Ivan Gallery in Bucharest, Hunt Kastner in Prague and SODA Gallery in Bratislava. He is currently working on several major projects in Barcelona, San Francisco and Prague. His works are owned by Slovak and foreign art museums and form part of important private collections. He lives and works in Prague.

Jaro Varga's work is characterized by contemplation focused on themes that are on the one hand intimate, reflecting the artist's intellect, and on the other hand stimulating discourse about (and in) society. In Slovak art it is not very often one can find such consistent fulfillment of the artist's own distinct opinion through topics about knowledge, identity, books, past, nature... - topics that presuppose what we can call a convention of an idea.

Jaroslav Varga graduated from the Department of Art Education and Arts at the University of Prešov and the Academy of Fine Arts in Bratislava (Department of Intermedia and Multimedia, Assoc. Prof. Ilona Németh). He completed study stays in Poland in Wroclaw, USA in Pittsburgh and New York. In 2008 he was a finalist for the Oscar Čepan Award, in 2019 he was a member of the jury of the Oscar Čepan Award, in 2016 he won the Tatrabanka Foundation Award and in 2017 the first Novum Foundation Award.

Július Barczy

Jaro Varga (1982)

Bez názvu
Untitled
2008

Fotografia, papier
Photograph, paper
55 x 41 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 300 - 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 900,- €

Boris Sirka
(1981)

Charakteristickým rysom tvorby Borisa Sirku je zvolený žáner, ktorého možnosti neustále objavuje a posúva do nových rovín. V jeho chápaní obrazu dominuje špecifická farba a plocha, vďaka ktorej sa dá jeho štýl maľby spoľahlivo „identifikovať“. Počiatočnú výraznú farebnosť vo svojej tvorbe postupne umelo udržiaval len v naznačených akcentoch malých farebných plôch tmavého podkladu. V minulosti opakovane spracovával „temné“ témy inšpirované literárnymi či filmovými predlohami, alebo (urbánnymi) legendami rôznych kultúr. Taktiež si požíčial motívy z japonskej hororovej literatúry alebo pracoval s atmosférou viktoriánskych románov, inokedy sa zas dotýkal barokového zátišia v zmysle Vanitas. Neskôr sa postavy naivných komiksových „animozvieratiek“ v jeho dielach menia na ľudské trosky s monochrómnou farebnosťou. Následne kontrast tmavých a neónových farieb vystriedala linka a takmer pastelová farebnosť. Maľovaná plocha je zrazu umlčaná a namiesto nej dominuje grafická lineárnosť. Sirka pracuje so staronovými umeleckými technikami, pri ktorých využíva tuš a pierko. Ako predobraz mu slúžia dobové rytiny a grafiky starých majstrov. Sirka pracuje v ohraničených, uzatvorených cykloch. Zmeny programu u Sirku znamenajú vždy striktný prechod z jednej fázy do druhej, náhlu zmenu vyjadrovania, nové myšlienky alebo novú tematickú oblasť.

Je absolventom Technickej univerzity v Košiciach ateliérov prof. Rudolfa Sikoru a Zbyňka Prokopa. Absolvoval aj stáž na Akadémii umení v Prahe v ateliéri prof. Michaela Bielického.

A characteristic feature of Boris Sirka's work is the chosen genre, the possibilities of which he constantly discovers and moves to new levels. His take on the painting is dominated by specific colors and use of space, thanks to which his painting style can be reliably "identified". His work was initially characterized by a strong color, which he still maintains in the accents of small colorful areas of the usually dark background. In the past, he repeatedly worked on "dark" themes inspired by literature, film, or (urban) legends of various cultures. He also borrowed motifs from Japanese horror literature, worked with the atmosphere of Victorian novels, or even the Baroque still life in the sense of Vanitas. Later in his work, the characters of naive comic "anime animals" transform into human wreckage with monochrome color. Subsequently, the contrast of dark and neon colors was replaced by a line and almost pastel colors. The painted surface is suddenly silenced and replaced by graphic linearity. Sirka works with old and rediscovered art techniques, using ink and feathers. Engravings and graphics of old masters serve him as a model. Sirka works in limited, closed cycles. Changes in Sirka's program always mean a strict transition from one phase to another, a sudden change in expression, new ideas or a new thematic area.

He is a graduate of the Technical University in Košice, where he studied in the studios of prof. Rudolf Sikora and Zbyněk Prokop. He also completed an internship at the Academy of Arts in Prague in the studio of prof. Michael Bielický.

Boris Sirka (1981)

Fluorescent Minerals
2016

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
140 cm x 140 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 300 – 2 700,- €
Vývolávacia cena / Starting price: 1 700,- €

Peter Roller
(1948)

V rokoch 1963 – 1967 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave (Oddelenie rezbárstva, prof. L. Korkoš a A. Drexler) a v rokoch 1969 – 1975 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (Oddelenie monumentálneho sochárstva, prof. Kostka a Kulich, doc. Trizuljak). Jeho rannú tvorbu charakterizuje príklon k land artu a Arte Povera. Koncom sedemdesiatych rokov sa Roller vracia k tradičnejším sochárskym polohám. V jeho tvorbe sa dominantnou stáva „archetypológia kameňa“. „Narábal s kameňom ako so živou, poddajnou hmotou: prepichoval ho kovovými klinmi, zašival, spútal povrazmi. Kameň sa poddával, ustupoval, menil na zraniteľnú hmotu „trpiacu“ pod bolestnými zásahmi cudzích elementov..“ (K. Bajcurová) V posledných rokoch si vytvoril typický autorský štýl, ktorý je charakteristický silnou väzbou na kresbu, ktorá je autorovou silnou stránkou. „V Rollerovej tvorbe došlo k vzájomnému zlúčeniu, prefnutiu a splynutiu jeho priestorového – sochárskeho a kresbového – grafického čítania. Roller si sám pre seba akoby „obrátil naruby“ výrazové prostriedky: čiarou a plochou modeluje priestor, plynulou šrafúrou kresby dosahuje „napodobnenie“ a či vernejšie – premenu – matérie, plochy na priestor a priestoru na plochu, premenu kresby na sochu a sochy na kresbu. Dosahuje tým zvláštny druh priestorového a sémantického klamu, akúsi fikciu fikcie. (Bajcurová).

From 1963 to 1967 he studied at the Secondary School of Arts and Crafts in Bratislava (Department of Carving, Prof. L. Korkoš and A. Drexler) and from 1969 to 1975 at the Academy of Fine Arts in Bratislava (Department of Monumental Sculpture, Prof. Kostka and Kulich, doc. Trizuljak). His early work is characterized by an inclination towards the land art and Arte Povera. In the late 1970s, Roller returned to more traditional sculptural positions. The "archetypology of the stone" becomes dominant in his work. "He handled the stone like a living, malleable mass: he pierced it with metal wedges, sewed it, tied it with ropes. The stone yielded, receded, turned into a vulnerable mass "suffering" under the painful intervention of foreign elements ... " (K. Bajcurová) He is devoted to monumental and chamber sculpture, drawing and graphics. Since 1993 he has been teaching at the VŠVU in Bratislava. He has been a member of the Gerulata Association since 1988. In 1991, he received the Slovak Art Union Award for sculpture and the Martin Benka Award. His works and drawings are present in galleries as well as in private collections both in Slovakia and abroad.

Peter Roller (1948)

Reliéf
Relief
2005

Akryl, kartón, drevo
Acrylic, cardboard, wood
109 x 82 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 900,- €

Margaréta Petržalová
(1993)

Absolventka VŠVU Margaréta Petržalová sa venuje prednostne figurálnej maľbe. Zaujíma ju mystika banálnej každodennosti – trvalý konflikt duality všedného a jedinečného odohrávajúci sa na pozadí bežného dňa. Aj preto je v centre jej pozorovania človek. Zaujíma ju jeho podstata, telesnosť. Vymedzenému tematickému záberu zodpovedá jej výrazný rukopis – maľuje akoby “na kosť”, divoko, bez vnútorných obmedzení. Silný expresívny náboj, pozoruhodné narábanie s farbami, ako aj výber neortodoxných motívov robia z Petržalovej tvorby prekvapivo koherentný celok, ktorý si uchováva charakteristický výraz naprieč médiami – nielen v maľbe, ale aj v prácach na papieri.

Aj predkladané dielo Maľovanie v beztiaži (2020) prináša suverénnu, originálnu, no pritom vyzretú polohu – a to nielen vďaka technike vymývania, ktorú s obľubou používa. Petržalová priznáva, že sa vo svojej tvorbe snaží hľadať hĺbku v povrchnosti. Verí, že v kontexte sprostredkovaných zážitkov a virtuálneho sveta, ktorému čelíme takmer denne, zostáva maľba médium, s ktorým máme bezprostredný kontakt. Práve maľbu samotnú vníma ako predzvesť pravého zážitku, pokiaľ je autor v procese tvorby naozaj prítomný.

A graduate of the VŠVU, Margaréta Petržalová, focuses primarily on figural painting. She is interested in the mysticism of banal everyday life – a permanent conflict between the duality of the everyday and the unique, taking place against the background of an ordinary day. That is why people are at the center of her observation. She is interested in their essence, their physicality. Her distinctive style corresponds to the defined thematic scope – she paints as if “on the bone”, wildly, without internal restrictions. The strong expressive charge, the remarkable handling of colors, as well as the selection of unorthodox motifs make Petržalová’s work a surprisingly coherent whole, which retains its characteristic expression across the media – not only in painting, but also in her work on paper.

The presented work Weightless Painting (2020) also brings a sovereign, original, but at the same time mature position – not only thanks to the wash-out technique, which she likes to use. Petržalová admits that in her work she tries to look for depth in superficiality. She believes that in the context of mediated experiences and the virtual world we face almost daily, painting remains a medium with which we have direct contact. It is the painting itself that she perceives as a precursor of a real experience, as long as the author is really present in the process of creation.

Nina Gažovičová

Margaréta Petržalová (1993)

Maľovanie v beztiaži
Weightless Painting
2020

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
120 x 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Jakub Janovský
(1984)

Jakub Janovský ukončil svá umělecká studia v r. 2010 v ateliéru Kresby prof. Jitky Svobodové na pražské Akademii výtvarných umění a patří mezi nejvýraznější absolventy této pražské „školy kresby“ (společně s D. Sahánkovou, N. Čulíkem nebo J. Hubálkem). Východisko Janovského práce je v rozvíjení a aplikaci kresebných postupů. Odtud také smysl pro černobílou barevnost a monochrom. První fázi tvorby zahrnují experimenty s kresbou ve veřejném prostoru, v aplikaci na lidské tělo, na objekt, tvorba instalací, videí, fotografií jako para-dokumentů, experimenty s novými technologiemi a materiály, kterými lze „také kreslit“ apod. Tato fáze je důležitá především pro formování autorovy generační výpovědi nastolované různými tématy: např. netradiční pojetí rodiny, projevy hlubinné melancholie a deziluze demonstrovány na excesech v mezilidských vztazích, v reflexích násilí (deformace figur, tetování), projevy heretismu, zvrácené reprezentace, dominance a submisivnosti, ale často i v osvěžujících a méně temných glosách vlastních pocitů z dětství a dospívání, nebo v ironizování politických symbolů spojených s různými formami ideologií. Často rozpracovává a aktualizuje také podněty vzešlé z uměleckých avantgard 20. stoletím (s důrazem na ruský futurismus). V druhé fázi tvorby, kam lze zařadit i obraz *Keburstak* (2019) autor vědomě potlačuje radikalitu námětů i výrazu, aby pronikl hlouběji pod povrch nastolených témat. Obrazy pracují více s mimovolní pamětí, jsou formálně „ukázněnější“ a atakují diváka zákeřněji, podprahově. *Keburstak* je typickou ukázkou autorovy strategie demytizování paměti a vzpomínek, v tomto případě světa „rodinných rituálů“ spojených s oslavami dětských narozenin. Je to onen silný dojem rozkladné nejistoty a plíživé úzkosti, který na nás promlouvá ze situace, jež bývá spíše radostná, a kterou umí Janovský výborně rozehrát na poměrně malém prostoru a s malým komparesem. Autor byl aktuálně zařazen do reprezentativní publikace *SPECTRUM* představující 45 autorů a autorek současné mladé české malby (BiggBoss, Praha, 2020).

Jakub Janovský graduated in the Drawing Studio of prof. Jitka Svobodová at the Academy of Fine Arts in Prague and he is one of the most prominent graduates of the Prague "school of drawing" (together with D. Sahánek, N. Čulík or J. Hubálek). The starting point of Janovsky's work is in the development and application of drawing methods – hence the sense of black and white color and monochrome. The first phase of his work includes experiments with drawing in public space, application to the human body or to the object, creation of installations, videos, photographs as para-documents, experiments with new technologies and materials that can be "used to draw", etc. This phase is important for the formation of the author's generational statement set by various topics: e.g. non-traditional and disillusionment demonstrated in excesses in relationships, reflections on violence (figure deformations, tattoos), manifestations of heretism, perverted representations, dominance and submissiveness, but often even in the refreshing and less dark glosses of one's own feelings from childhood and adolescence, or in the irony of political symbols associated with various forms of ideologies. He also often develops and updates stimuli from the artistic avant-garde of the 20th century (with an emphasis on Russian futurism). In the second phase of his work, which includes the painting *Keburstak* (2019), the author consciously suppresses the radicality of themes and expressions in order to penetrate beneath the surface of the established themes. The images work with involuntary memory, they are formally "disciplined" and attack the viewer more insidiously, subliminally. *Keburstak* is a typical example of the author's strategy of demystifying memory, in this case the world of "family rituals" associated with children's birthday parties. It is that strong impression of decaying insecurity and creeping anxiety that speaks to us from a situation that is rather joyful. The author has been recently included in the representative publication *SPECTRUM* presenting 45 authors of contemporary young Czech painting (BiggBoss, Prague, 2020).

Petr Vaňous

Jakub Janovský (1984)

Keburstak
2019

Akryl, papier a silikón na plátne
Acrylic, paper and silicone on canvas
120 x 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 500 – 4 500,- €
Vývolávacía cena / Starting price: 2 900,- €

Andreas Fogarasi
(1977)

Andreas Fogarasi sa v maďarských umeleckých kruhoch presadil najmä ziskom Zlatého leva za najlepšiu národnú pavilón na Benátskom bienále v roku 2007, ktorý vyhral s výstavou Kultur und Freizeiteit (Kultúra a voľný čas). Fogarasi v danom projekte skúma – z architektonického a urbanistického hľadiska – tému maďarských komunitných centier, pričom záujem o tento druh tém možno sledovať v celej jeho tvorbe. Ako sám tvrdí, pre svoju umeleckú analýzu využíva súčasne postupy dokumentovania a vizuálneho umenia. Jeho tvorba charakterizuje využitie minimalizmu a konceptuálnych prístupov, zaujíma ho formálna a estetická dimenzia tvorby, rovnako ako aj referenčné východiská presnej štruktúry a sprostredkovania jeho diel.

Andreas Fogarasi became widely known in the art life of Hungary after winning the Golden Lion Prize for the best national pavilion at Venice Biennale in 2007, with his exhibition Kultur und Freizeiteit (Culture and free time). Fogarasi examined - from an architectural and urbanistic point of view - exciting topics not only in his project on Hungarian community centres, but this kind of affinity of his can be traced all over his practice. By his own admission, he uses means of documentaries and plastic arts for his artistic analysis at the same time. His oeuvre is encompassed by minimalist and conceptual features, he is interested in the formal and aesthetic dimension of creation, as much as the referential background of the exact structure and mediation of his artworks.

Áron Fenyvesi

Andreas Fogarasi (1977)

Bratislava Petržalka
2002/2020

Pigmentová tlač na papier, ed. 1/5
Pigment print on paper, ed. 1/5
30 x 40 cm

Galerie Georg Kargl, Vienna
Vintage Galéria, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 200,- €

Robert Bielik
(1963)

Maliar vyštudoval v takom čase, ktorý maľbe a naturalistickej maľbe špeciálne na slovenskej scéne neprial. Do povedomia sa dostával postupne a vytrvalo, možno aj preto, že svoje diela vedome nekonceptualizuje, aby im tak dodal vážnosť v očiach kritiky. Rád maľuje a nie je ho všade plno. Svoj čas delí medzi výtvarné umenie a literatúru, kde sa tiež významne etabloval. Výtvarník Bielik je predovšetkým zapáleným maliarom s vášňou pre staromajstrovské techniky, na rozdiel od väčšiny svojich súčasníkov, maľuje olejom a nie akrylom. Dialóg s dejinami maľby však v jeho prípade neprebíha iba v rovine techniky, ale aj námetov. Vypožičiava si kompozičné schémy, rád a nenápadne cituje – doslova sa pohráva a zahráva. Ten stále častejšie skloňovaný veľkolepý návrat maľby, ktorý sa mal udiať po konci tisícročia, sa v jeho poňatí konal v duchu návratu veľkej maliarskej tradície. Výsledné zátišia, krajiny a portréty však neignorujú moderný svet, len ho ukazujú v starých farbách a niekedy aj starým spôsobom. Pre maliara tak typické kontrasty nie sú iba v prechodoch medzi svetlom a tieňom, ale aj v strete námetov s technikou a aj v námetoch samotných. Oblaky, nebeské krajiny, zatúlané tigre, zádumčivé zátišia, obrazové paradoxy to sú Bielikove obrazy, ktoré v duchu postmodernej tradície balansujú na hranici gýča, vedomého? Absurdita jeho námetov je ambivalentná – o to totiž Bielikovi ide. Vzbudzuje nepokoj, aktivuje podvedomie, útočí na intelekt a na našu schopnosť vnímať a otvoriť sa významom. Nič nie je celkom také ako sa zdá, a práve to zavádzanie a vyzývanie je tým, čo Bielik odkazuje do kategórie „vysokého umenia“.

Bielik studied at a time when painting and naturalistic painting especially was not overly appreciated among the Slovak scene. He became known gradually and persistently, perhaps because he does not conceptualize his works in order to give them seriousness in the eyes of critics, and he does so on purpose. He likes to paint and he is not trying to be seen. He divides his time between fine arts and literature, and he arrived to success and recognition in both. The artist Bielik is above all an avid painter with a passion for old master techniques, and unlike most, he paints with oil and not acrylic. In his case, however, the dialogue with the history of painting takes place not only at the level of technology, but also at the level of themes. He borrows composition schemes, and he likes to quote inconspicuously - he literally plays. The frequently mentioned return of painting – which was supposed to take place after the end of the millennium, took place in his work in the spirit of the return of a great painting tradition. However, the resulting still lifes, landscapes and portraits do not ignore the modern world, they only show it in old colors and sometimes in the old way. The contrasts so typical for a painter are not only in the transitions between light and shadow, but also in the clash of subjects with technique and also in the subjects themselves. Clouds, heavenly landscapes, wandering tigers, pensive still lifes, pictorial paradoxes are Bielik's paintings, which in the spirit of the postmodern tradition balance on the border of the (conscious?) kitsch. The absurdity of his subjects is ambivalent – that's what Bielik is all about. It arouses unrest, activates the subconscious, attacks the intellect and our ability to perceive and open ourselves to meaning. Nothing is quite as it seems, and it is this deceiving and this challenge that transports Bielik to the category of "high art".

Nina Gažovičová

Robert Bielik (1963)

Metropolitan
2015

Olej na plátno
Oil on canvas
100 x 120 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 900,- €

Emília Rigová
(1980)

Emília Rigová, víťazka prestížnej Ceny Oskára Čepana (2018) je vzdelaním sochárka (absolvovala odbor kamenosochárstvo na bratislavskej ŠUP-ke, neskôr Katedru sochárstva na Akadémii umení v Banskej Bystrici), a hoci netvorí sochy v tradičnom slova zmysle, práca s priestorom je pre jej umenie typická. Pohybuje sa najmä v médiách inštalácie, performancie, videa a grafiky, pričom jej diela po formálnej stránke charakterizuje hľadanie významu a možností uplatnenia sochárskych princípov v súčasnej digitálnej dobe. Tematicky sa zaoberá problematikou (vlastnej) identity, napätia medzi sociálnymi konštruktmi a subjektívne žitou realitou. Angažovane skúma problémy rodových, rasových a etnických minorít, najmä vzťahy medzi rómskou identitou a majoritnou spoločnosťou. Problematiku socio-kultúrnych stereotypov a politiky tela demonštruje pomocou alter ega BARI RAKLORI, ktoré vytvorila v roku 2012. Ako BARI RAKLORI dekonštruuje a nanovo tvorí reprezentácie rómskej ženy v západnom kanonizovanom umení a súčasnej kultúre. Jej umenie má aj rozmer aktivizmu, najmä projekty realizované v spolupráci s inými umeleckými subjektami ako intervencie do verejného priestoru. Okrem vlastnej umeleckej činnosti pôsobí ako pedagogička na Katedre výtvarnej kultúry Pedagogickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, či v Barvalipe Academy (Berlin).

Emília Rigová, winner of the prestigious Oskar Čepan Award (2018) is a trained sculptor. She studied stone carving at Bratislava's School of Applied Arts and later the Sculpture Department of the Academy of Arts in Banská Bystrica. Even though she does not create sculptures in the traditional sense, work with space is a typical feature of her art. She moves primarily in the media of installation, performance, video, and graphics, while her works are formally characterized by a search for meaning and possibilities of employing principles of sculpture in the contemporary digital age. Thematically, she focuses on the question of (her own) identity, tension between social constructs and subjectively experienced reality. She investigates the problems of gender, racial, and ethnic minorities in an engaged manner, especially the relations between Roma identity and the majority society. She demonstrates the issue of social and cultural stereotypes and body politics by means of her alter ego, Bári Raktóri, which she created in 2012. She uses it to de-construct and newly construct representation of a Roma woman in the Western canon of art and contemporary culture. Her oeuvre also has an activist dimension, markedly present mainly in the projects realized in cooperation with other artistic subjects – as interventions in the public space. Apart from her own artistic endeavors, she teaches at the Department of Visual Culture of the Pedagogical Faculty of the Matej Bel University in Banská Bystrica or Barvalipe Academy in Berlin.

Alexandra Tamášová

Emília Rigová (1980)

Autoportrét 17
Self-portrait 17
2017

Farebná fotografia na dibonde, ed. 1/3
Color photograph on dibond, ed. 1/3
130 x 110 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vývolávacia cena / Starting price: 2 600,- €

Stano Filko
(1937 – 2015)

Radikálny, všestranný, multimediálny a maximalistický tvorca, jeden z najvýznamnejších predstaviteľov slovenského povojnového umenia. Vo svojej monumentálnej tvorbe (oslave reality), na hranici tradičného chápania pojmu umenia (ale aj na hranici umenia a života) obsiahol široké spektrum výtvarných druhov a vývojových tendencií. Svojím dielom smeroval k univerzálnosti (záujem o kozmos, čakry, symbolika farieb), rozvíjal individuálne mytológie (filozofie), kozmológie (ego, farby, čakry...), autorský psychofilozofický systém a vlastnú legendu (o umelcovi) – k tomu prispeli aj hraničné osobné skúsenosti – dve klinické smrti, ktoré zažil (prežil) v detstve a ranej mladosti.

Filka vždy zaujímali abstraktné a univerzálne veličiny – nekonečnosť priestoru (vesmíru), čas a bytie. Pokusy o usporiadanie (zobrazenie) sveta sa u neho stretávali s ambíciou maximalisticky ho obsiahnuť. Túžba po komplexnosti (všetko – od veľkého tresku (Big Bang) až po subjekt (ego)), vyústila u neho do obsedantnej potreby zaznamenávať, komentovať, zanechávať rozsiahlu vizuálnu a textovú stopu. Výsledkom je absolútne umenie – neprehľadné vrstvenie informácií v rôznych autonómnych systémoch, smerujúce k posolstvu utopického modelu altruizmu a k túžbe zmeniť, resp. minimálne upovedomiť ľudstvo.

A radical, versatile, multimedia and maximalist creator, one of the most important representatives of the Slovak postwar art. In his monumental work (which is a celebration of reality), that lived at the extreme of the concept of art as traditionally understood (and also at the frontier of art and life), he contained a broad spectrum of art types and developmental tendencies. His art tended towards universality (interest in the cosmos, chakras, the symbolism of colors); he developed individual mythologies (philosophy), cosmologies (ego, colors, chakras...), his autonomous psycho-philosophical system and his own legend (of the artist). His personal liminal experiences – such as two clinical deaths the artists underwent (or survived) in his childhood and early youth – were certainly contributing factors.

Filko was always interested in the abstract and universal values: the endlessness of space (of the universe), time and being. Attempts at arrangement (depiction) of the world were accompanied by an ambition to encompass it in a maximalist way. Artist's desire for complexity (everything – from the Big Bang to the ego) culminated as an obsessive need to record and to comment, to leave an extensive visual and textual track. The result is absolute art: an opaque layering of information in a variety of autonomous systems, tending towards the message of a utopian model of altruism as well as a desire to change, or at least to raise the awareness of mankind.

Nina Gažovičová

Stano Filko (1937 – 2015)

Z cyklu Starý a Nový zákon
From the cycle Old and New Testament
C. 1985

Akryl na papieri
Acrylic on paper
65,5 x 50,3 cm

anonymný darca / anonymous donor

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 900,- €

Matej Fabian
(1979)

Vo výtvarnom prejave Mateja Fabiana zostáva aj po rokoch maľba nemennou konštantou. Jej základné parametre – farby, štetce a plátno sú vzhľadom na postmediálne východiská nahraditeľné a to je skutočnosť, ktorú si autor veľmi dobre uvedomuje. Hľadanie rovnováhy medzi tradicionalitou média a nárokmi súčasnej doby je meta, ku ktorej v ostatných rokoch podvedome smeruje. Testovanie hraníc maľby prostredníctvom skúmania netradičných materiálov a podložiek ho nakon priviedlo k poznaniu, že to, čo napriek akejkoľvek novej redukcii nevyhnutne ostáva maliarskou podstatou, je práca s farbou – jej hmotou, optickými vlastnosťami, jej kvalitou, či nekvalitou... Maľbu ako klasické a zdánlivo prekonané médium Fabian vníma ako možnú opozíciu voči fragmentácii nášho pohľadu na svet, ktorý trvalo rozostreje informačný cloud. Fyzická prítomnosť maľby a jej časté prepájanie s médium objektu je jeho priamou odpoveďou na virtualitu dnešnej doby. Výsledkom je fluidné prelievanie z média do média, trvalá snaha o vykračovanie mimo tradičného rámca. Maľba sa pre Fabiana stáva objektom (akoby ním práve svojou fyzickou prítomnosťou nebola?), a každý trojrozmerný objekt je v prvom rade maľbou... Obraz nevisí a nemá len visieť na stene, je telesom ukotvenom v priestore, na ktorý konkrétne reaguje...

In Matej Fabian's artistic expression, painting remains a constant. Its basic parameters – colors, brushes and canvas – are replaceable due to the post-media starting points, which is a fact that the author is very well aware of. The search for a balance between the traditionality of the media and the demands of the present is a goal to which Fabian has been subconsciously moving to in recent years. Testing the boundaries of painting by examining non-traditional materials and bases eventually led him to realize that, despite any possible reduction, what inevitably remains a painterly essence is working with color – its mass, optical properties, its high quality, or poor quality... Painting as a classic and seemingly outdated medium is seen as a possible opposition to the fragmentation of our worldview, that is constantly being blurred by the information cloud. The physical presence of the painting and its frequent connection with the medium of the object is Fabian's direct answer to the virtuality of today. The result is a fluid overflow from medium to medium, a constant effort to step outside the traditional framework. For Fabian, painting becomes an object (as if its physical presence has not set it so?), and every three-dimensional object is first and foremost a painting... The painting does not and should not just hang on the wall, it is a body anchored in a space to which it specifically responds...

Nina Gažovičová

16

Matej Fabian (1979)

Prophecy III.
2020

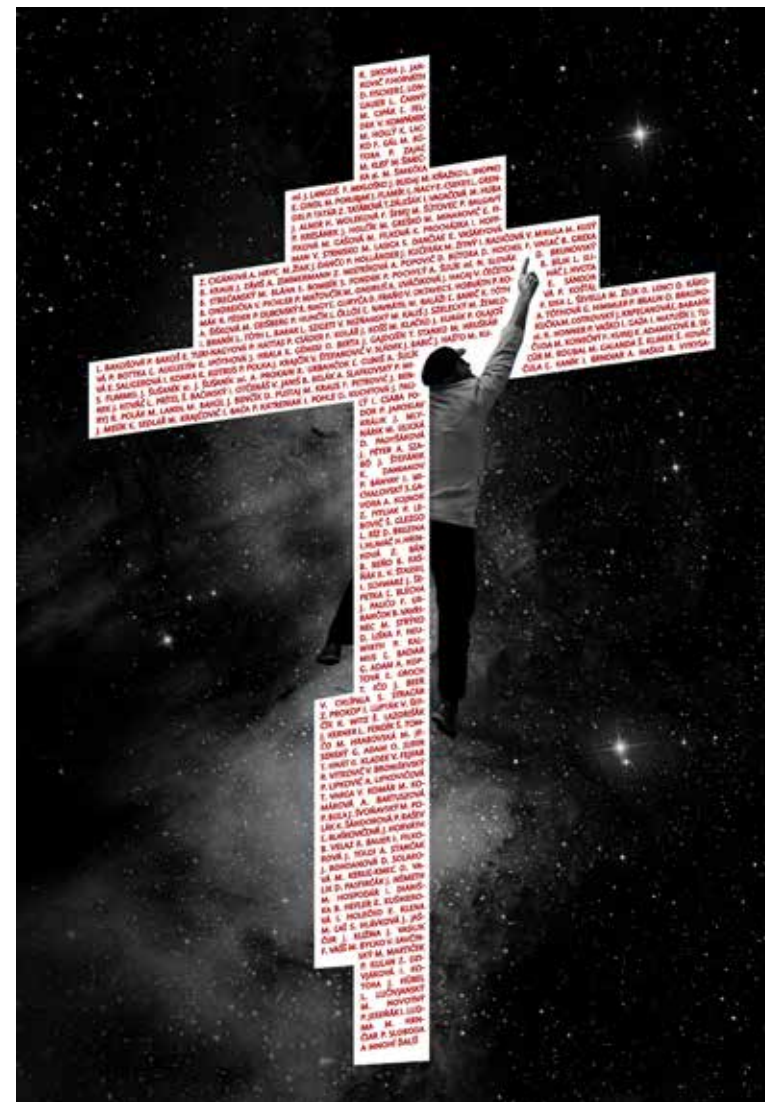
Akryl na jute
Acrylic on jute
150 x 190 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 500 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 900,- €

Rudolf Sikora
(1946)

Rudolf Sikora je jedným z najvýznamnejších predstaviteľov slovenského výtvarného umenia druhej polovice 20. storočia. Študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave u prof. Dezidera Milleho a prof. Petra Matejku (1963 – 1969). Po zamatovej revolúcii sa stal profesorom na Katedre maľby (1990 – 2004). Počas komunistického režimu bol aktívnym členom neoficiálnej scény. Na jeho podnet sa konal 1. otvorený ateliér na Tehelnej ulici 32 v Bratislave (19. novembra 1970), čo predznamenalo príchod silnej generácie konceptuálnych umelcov. Krátko po novembri 1989 bol politicky aktívny. Je nadšeným a kritickým komentátorom miestnej politiky. Je spoluzakladateľom skupiny Syzygia (1988). Pracuje s rôznymi médiami, ako sú kresba, grafika, fotografia, maľba, objekty, rozsiahle inštalácie a akcie s neustálym nutkaním odrážať sociálno-politickú realitu. Počas umeleckej praxe bol hlboko ovplyvnený nekonečným hľadaním vedomostí a koreláciou medzi vedou a umením. Fascinuje ho vesmír, astronómia, matematika, hlboké ocenenie prírody a záujem o ekológiu. Pedagogicky dlhodobo pôsobil na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave a na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach.

Rudolf Sikora is one of the most important representatives of Slovak fine art of the second half of the 20th century. He studied at the Academy of Fine Arts in Bratislava with prof. Dezider Milly and prof. Peter Matejka (1963 - 1969). After the Velvet Revolution, he became a professor at the Department of Painting (1990 - 2004). During the communist regime, he was an active member of the unofficial scene. He initiated the first open studio held at Tehelna Street 32 in Bratislava (November 19, 1970), which foreshadowed the arrival of a strong generation of conceptual artists. Shortly after November 1989, he was politically active. He is an enthusiastic and critical commentator on local politics. He is a co-founder of the group Syzygia (1988). He works with various media such as drawing, graphics, photography, painting, objects, large-scale installations and events with a constant urge to reflect socio-political reality. During his artistic practice, he was deeply influenced by the endless search for knowledge and the correlation between science and art. He is fascinated by space, astronomy, mathematics, deep appreciation of nature and interest in ecology. He has worked as a teacher at the Academy of Fine Arts in Bratislava and at the Faculty of Arts of the Technical University in Košice.

Rudolf Sikora (1946)

Verili sme... (19. 11. 1989, 6:00)
We believed... (11/19/1989, 6:00 AM)
2019

Pigmentová tlač na papieri, ed. 3/20
Pigment print on paper, ed. 3/20
100 x 70 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vývolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Marko Blažo
(1972)

Marko Blažo je predstaviteľom silnej generácie umelcov, ktorých vstup na umeleckú scénu bude vždy spojený s 90. rokmi 20. storočia. Od pôvodného príklonu ku konceptuálnym tendenciám a tvorbe v rôznych médiách sa Blažo obrátil k maľbe, kresbe a digitálnej grafike. Blažov vizuálny jazyk vychádza z jeho voľnej fantázie. Svoj fantazijný svet plný ľudí, zvierat a rastlín buduje v rôznych architektonických štruktúrach. Jeho hlavnou inšpiráciou je krajina nikoho – stavia tieto základny v oblasti lásky a na hraniciach medzi hádajúcimi sa otázkami evolúcie, boha, vedy, náboženstva, intelektu, bláznovstva, šialenstva a umenia. Blaža fascinujú rôzne architektonické lokality a ich premeny.

V roku 1998 absolvoval Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave. Počas štúdiá získal stáže na prestížnych univerzitách vo Francúzsku a v USA. Blažo získal niekoľko významných umeleckých ocenení slovenskej a európskej umeleckej spoločnosti.

Marko Blažo is a representative of the strong generation of artists whose emergence on the art scene will always be associated with the 1990s. Moving from his original inclination towards conceptual tendencies and involvement with different media, Blažo turned to painting, drawing and digital graphics. His visual language has evolved from his free imagination. Blažo is constructing his fantasy world full of people, animals, and plants in different architectural structures. His main inspiration comes from the land of nobody – he is erecting these rudiments in the zone of love, at the borders between the quarreling questions of evolution, god, science, religion, intellect, folly, madness, and art. Blažo is fascinated by various architectural sites and their transformations.

In 1998 he graduated from the Academy of Fine Arts in Bratislava. During his studies, he gained internships at prestigious universities in France and in the USA. Blažo also won a couple of important awards of both Slovak and European art society.

Nina Gažovičová

Marko Blažo (1972)

Pustovník
Hermit
2017

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
110 x 110 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 500 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Erika Fábán
(1988)

Erika Fábán zanejšene experimentuje s technikami optického miešania farieb už od absolvovania štúdia grafiky na Maďarskej univerzite výtvarných umení. Fábánovej diela sú postavené na tisícoch farebných bodoch, ktoré sa združujú do polí a na povrchu jej obrazov vytvárajú intenzívnu a dynamickú farebnú atmosféru. Keďže sa ako autorka zameriava aj na interakciu medzi prostredím, publikom a umeleckým dielom, smeruje k vytváraniu intimného, citlivého priestoru, v ktorom sa diváci fyzicky aj psychicky môžu zapojiť do aktívnej časti procesu vytvárania farieb.

Erika Fábán has been engagedly and obsessively experimenting with optical color mixing techniques since she graduated at the Graphic Department of the Hungarian University of Fine Arts. The works of Fábán are built up from thousands of color dots, which assemble into fields, creating an intensive and dynamic color atmosphere on the surface of her images. As she is focusing also on the interaction between the environment, the audience and the artwork, she tends to create an intimate, sensitive space, where the spectators can become more involved physically and mentally in the active part of the process of creating colors.

acb Gallery

19

Erika Fábán (1988)

A Quantum of Color I.-II.
2019

Olej na plátne
Oil on canvas
Diptych, 30 x 30 cm each

acb Gallery, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 1 400 - 1 700,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 900,- €

Svätopluk Mikyta
(1973)

Diela Svätopluka Mikyty odkazujú na politickú ikonografiu socialistických masových hnutí a na nacionalistické a náboženské symboly východnej Európy. Prostredníctvom nadmerných kresieb a kolážovitých od cudzích „zdvojnásobuje“ ich „zvodnú“ estetiku a odhaľuje politickú manipuláciu s obrázkami, ktorých dopad je dodnes vnímaný. Niekedy sú jeho zásahy perom a často červenou farbou ťažko rozpoznateľné, inokedy sú tak rafinované, že vedú k niečomu úplne novému, čo sa týka zloženia aj témy. Mikyta zvyčajne pracuje v cykloch, ktoré sú určené na zavesenie v skupinách a ktoré vyvolávajú spojenie s históriou a osobnými príbehmi kvôli ich otvoreným vzťahom. V roku 2006 sa stal finalistom Ceny Oskára Čepana, porota vtedy ocenila jeho vyzreté prepájanie viacerých umeleckých druhov od kresby, grafiky, manipulovanej fotografie až po objekt a inštalácie. Mikyta patrí medzi pozoruhodné postavy mladej generácie, pretože jeho aktivity presahujú klasické disciplíny.

Svätopluk Mikyta študoval v grafickom štúdiu doc. Vojtecha Kolenčíka. Absolvoval stáže v keramickom štúdiu u doc. Ivici Vidrovej-Langerovej, ďalej maľbu na Štátnej akadémii výtvarných umení a dizajnu v Stuttgarte v ateliéri u prof. Wolfgang Gäfgena a získal štipendium na berlínskej Univerzite umení. Jeho diela sú pravidelne súčasťou skupinových výstav, rovnako svoje diela prezentuje na samostatných výstavách.

The works of Svätopluk Mikyta refer to the political iconography of the socialist mass movements and to the nationalist and religious symbols of Eastern Europe. Through large drawings and collage-like alienations, he "doubles" their "seductive" aesthetics and reveals the political manipulation using images, the impact of which is still perceived. Sometimes his strokes of a pen and often red color are difficult to recognize, other times they are so refined that they lead to something completely new in terms of composition and theme. Mikyta usually works in cycles that are designed to be hung in groups; they evoke connections with history and personal stories because of their open relations. In 2006, he became a finalist for the Oscar Čepan Award – he jury appreciated his mature connections of several art forms from drawing, graphics, manipulated photography to objects and installations. Mikyta is one of the most remarkable figures of the young generation, because his activities go beyond classical disciplines.

Svätopluk Mikyta studied in the graphic studio of doc. Vojtech Kolenčík. He completed internships in a ceramic studio with doc. Ivica Vidrová-Langerová, studied painting at the State Academy of Fine Arts and Design in Stuttgart in the studio of prof. Wolfgang Gäfgen and received a scholarship to the Berlin University of the Arts. His works are regularly part of group exhibitions, as well as presented at individual exhibitions.

Svätopluk Mikyta (1973)

Bez názvu IV.
Untitled IV.
2004

Sieťotlač na porceláne
Screen printing on porcelain
30 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 600 - 1 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 200,- €

Vladimír Havrilla
(1943)

Vladimír Havrilla je jednou z najvýraznejších postáv slovenského intermedialného umenia – prejavuje sa ako všestranný umelec; je maliarom, sochárom, venuje sa počítačovej grafike a animácii, vytvára experimentálne filmy a v neposlednom rade sa venuje aj literatúre. V rokoch 1962 – 1968 študoval sochárstvo na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Od šesťdesiatych rokov sa jeho tvorba rozvíjala v intermedialnej rozmanitosti – v sochárstve, filme, maľbe, kresbe a počítačovej grafike. V celej doterajšej tvorbe autor zaujato kombinuje reálne maliarske gesto s technologickým, počítačovým: „...od roku 1997 sa počítačová grafika a modelovanie stávajú základom autorovej tvorby. Nejde pritom len o modelovanie figúr a narábanie s obrazom a jeho animáciou, a rozprávanie poviedok, ale aj o zvláštny, pre Havrilla podstatný aspekt nehmotnosti tohto virtuálneho sveta: stlačením gombíka tento svet zmizne, nastane to, čo symbolicky nájdeme v skle, vode, svetle alebo v bielej farbe – „absolútna čistota“. (Daniel Brozman) Vladimír Havrilla je už dlhé roky kultovou osobnosťou alternatívneho umenia. Jeho tvorba bola a je známa viac zasvätencom, než širšej kultúrnej verejnosti. Nedávno sa však dočkala zaslúženého spoločenského docenenia – Slovenská národná galéria usporiadala retrospektívnu výstavu umelca.

Vladimír Havrilla is one of the most prominent and versatile figures of Slovak intermedia art – he is a painter, a sculptor, he makes experimental movies and writes literature. He studied sculpture at the Academy of Fine Arts in Bratislava, from 1962 to 1968. Since the 1960s, his work has been developing in intermedia diversity – sculpture, film, painting, drawing and computer graphics. The author has always been interested in combining a real painting gesture with a technological, computer one: „...since 1997, computer graphics and modeling have become the basis of the author's work. It's not just about modeling the figures and dealing with the image and its animation, and telling short stories, but also a special aspect of the weightlessness of this virtual world that is essential for Havrilla: by pressing the button, this world disappears, and what happens is what we find in glass, water, light or in white - "absolute purity". (Daniel Brozman) Vladimír Havrilla has been an iconic figure in alternative art for many years. His work was and still is known more to insiders than to the general cultural public. Recently, however, it received a well-deserved social appreciation - the Slovak National Gallery organized a retrospective exhibition of the artist.

Vladimír Havrilla (1943)

V sochárskom ateliéri
In a Sculpture Studio
2017

Digitálna tlač, akryl
Digital print, acrylic
70 x 80 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Lucia Tallová
(1985)

Lucia Tallová ešte počas svojich štúdií na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Ivana Csudaia celkom rýchlo zadefinovala svoj osobitý umelecký program. Hlavným námetom jej obrazov je motív krajiny bez figurálnej štafáže s unikátnou atmosférou daného momentu, kedy zobrazenú krajinu podrobuje skúmaniu a premieňa ju do svojho osobného charakteristického výtvarného poňatia. Ide predovšetkým o zobrazenie výsekov mestského, sídliskového prostredia, architektonických a priemyselných zákutí zahalených do hmly alebo výparov. Tallovej prevedenie krajiny je pôsobivé preloženie vlastného pohľadu na výsek reality s čiastočne romantizujúcim nádychom až sentimentom. Pre vytvorenie špecifických efektov používa prácu s kontrastom industriálneho a mestského prostredia s motívom čipiek, ktorých raster prenáša na plátno. U diváka tak vytvára pocit nostalgie a intimity, zdanie osobných spomienok spojených s neosobnými miestami prístavov, tovární, panelákov alebo opustených budov. V ďalších svojich sériách Tallová pracuje s motívom čiernych kvapiek, ktoré môžu symbolizovať znečistený dážď v mestách, ako aj roztečenú maskaru žien v dôsledku plaču. Osobitý rukopis autorky odráža jej spôsob maľby, ktorá v transparentných vrstvách evokuje akvarel.

Lucia Tallová defined her individual artistic program quite early – during her studies at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava in the studio of prof. Ivan Csudai. The main theme of her paintings is a motif of a landscape without figural staffage with a unique atmosphere of a given moment, when she subjects the depicted landscape to her research and transforms it into her personal characteristic artistic concept. It is mainly a depiction of sections of the urban, housing environment, architectural and industrial nooks shrouded in fog or fumes. Tallová's take on the landscape is an impressive translation of her own view to a slice of reality with a partially romantic touch and sentiment. To create specific effects, she often works with the contrast of the industrial and urban environment with the motif of lace, the basic grid of which she transfers to the canvas. It thus creates a feeling of nostalgia and intimacy in the viewer, the impression of personal memories connected with the impersonal places of ports, factories, blocks of flats or abandoned buildings. In other series, Tallová works with a motif of black drops that can symbolize polluted rain in cities, as well as smeared mascara of a crying woman. The author's distinctive style reflects in her way of painting, where the transparent layers evoke watercolor.

Lucia Tallová (1985)

Z cyklu Clouds
From the Clouds series
2019-2020

Akrylová maľba na serigrafii, ed. 1/1
Acrylic painting on serigraphy, ed. 1/1
100 x 70 cm

SODA Gallery

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Zsófia Keresztes
(1985)

Kariéra Zsófie Keresztes na medzinárodnej scéne patrí k tým najslubnejším spomedzi mladej generácie umelcov, ktorá je sociológmi prezývaná generáciou Y alebo, vďaka ich komplexnému postoju k internetu, aj post-internetovou generáciou. Hoci Keresztes podobne ako jej súčasníci využíva digitálnu realitu pre získanie informácií a predstavenie svojej tvorby (množstvo návštev jej profilu na Instagrame ju vynáša na piedestál modernej celebrity), jej umenie sa stále s potešením pohybuje okolo špeciálnych materiálov v očividne materiálnom svete: kmeňové totemy ušité z textilu, lepené inštalácie zo vzorovaného papiera, monumenty vyrobené z polyuretánovej peny a – aktuálne – aj amorfné sochy obrovských rozmerov vyrobené z mozaikových kociek. Keresztes je pohltená archaickými predstavami, obavami a dramatickými pocitmi vynesensmi do mýtických výšok z prehistorických čias, ktoré však prenáša do súčasnosti prostredníctvom svojho odvážne banálneho, ale veľmi zaujímavého použitia materiálov.

Zsófia Keresztes has the most promising international career of the artists of the young generation around thirty called the Y generation for sociological reasons and the post-Internet generation because of its complex relationship to the world wide web. Although, similarly to her contemporaries, she uses digital reality to acquire information and showcase her creations (the number of visits to her Instagram page elevates her to contemporary star status), her art nevertheless moves around special materials with luscious delight in a blatantly material world: tribal totems sewn from textiles, glued installations of patterned paper, monuments made of polyurethane foam, and – most recently – amorphous giant sculptures made of mosaic cubes. She is engrossed by archaic notions, fears and dramatic feelings elevated to mythical heights from prehistoric times which she channels into the present through her audaciously banal yet very cool use of materials.

Gábor Rieder

23

Zsófia Keresztes (1985)

Overdosed Words
2020

Polystyrén, škárovacia hmota, sklolaminát, kov, sklenená mozaika
Styrofoam, grout, fiberglass, metal, glass mosaic
45 x 57 x 16 cm

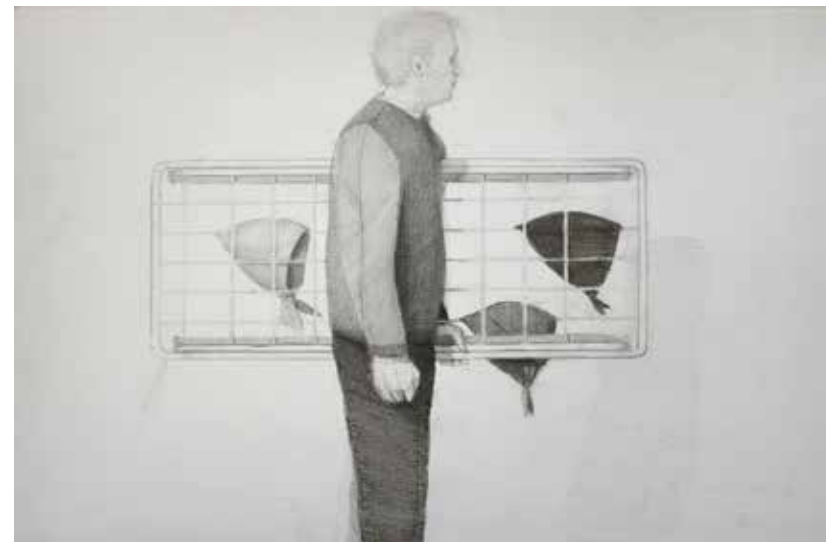
Gianni Manhattan, Vienna

Odhadovaná cena / Estimation: 3 800 – 4 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 800,- €

Rasťo Podhorský
(1990)

Podhorského maliarska tvorba je v našom prostredí nečakane sústredená a v mnohom konzekventná. K osobitosti mu pridáva aj fakt, že nepatrí do žiadnej z „vizuálnych škôl“, aj keď duchovný rozmer jeho školenia je v obrazoch evidentne latentný, no nie odpozeraný a naučený, ale vlastný a originálny. Jeho obrazy často pôsobia ako kresby, nie médium alebo materiálom, ale akosi duchovnou subtilnosťou. Nedá sa autora necitovať, keď tvrdí, že sa snaží subjektívne obnovovať prežívanie reality rozrušením všednosti, použitím pointy chce problematizovať divákovi vzťahy medzi použitými prvkami, a to všetko v nádeji, že sa mu v diele podarí uchovať či dokonca vytvoriť vlastné nové presvedčenie. Zaujímavý je jeho dialóg s médium maľby a jej históriou, a to, že jeho minimalistická maľba s častým využitím netradičnej podložky evokuje realitu priestorovej ilúzie v pôsobivom celku. Jeho umelecká prax je zameraná na maľovanie, s občasnými prekrývaniami s kresbou a predmetom. Jeho jemný odkaz na kresťanské symboly a prax prepája s mimoriadnou pozornosťou na detail a osobitným zmyslom vidieť ich v širších konotáciách spoločnej kultúrnej tradície. Podhorský patrí k najmladšej generácii slovenských maliarov. Jeho prístup k tomuto klasickému médiu je založený na konceptuálnom princípe, hoci jeho formálny jazyk je pomerne tradičný. Zaoberá sa zobrazovaním a hľadaním sakrálneho/kresťanského v súčasnom spoločenskom poriadku.

Podhorský's painting is unexpectedly concentrated and in many ways consistent. His uniqueness is enhanced by the fact that he does not belong to any of the "visual schools", although the spiritual dimension of his training is obviously latent in the paintings – not observed and learned, but his own and original. His paintings often feel as drawings, not due to the medium or material, but through some kind of spiritual subtlety. It is best to quote the author himself when he claims that he tries to subjectively renew the experience of reality by disrupting the mundane, using the main point to question the viewer's relationships between the elements used, all in the hope that he will preserve or even create his own new beliefs in the work. He leads an interesting dialogue with the medium of painting and its history, and his minimalist painting with frequent use of non-traditional mats evokes the reality of spatial illusion in an impressive whole. His artistic practice is focused on painting, with occasional overlaps with drawing and object. The artist connects the subtle reference to Christian symbols and practice with special attention to detail and a special sense of seeing them in the broader connotations of a common cultural tradition. Podhorský belongs to the youngest generation of Slovak painters. His approach to this classical medium is based on a conceptual principle, although his formal language is relatively traditional. He deals with the depiction and search for the sacred / Christian in the current social order.

24

Rasťo Podhorský (1990)

Šatky
Kerchiefs
2012

Ceruzá na papieri
Pencil on paper
21 x 29,7 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 500 – 600,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 300,- €

Ján Vasilko
(1979)

Ján Vasilko sa svojou tvorbou už dávnejšie etabloval na domácej scéne ako vyznávač boja proti logike sveta. Túto pozíciu dôsledne potvrdzuje ortodoxným programom, ktorý ešte v čase štúdií naoko prísne ukotvil v plošnej geometrickej abstrakcii. Jeho dokonalé lineárne štruktúry však neostávajú v rovine nudnej exhibície. Zdanlivo prázdne esteticky autor zámerne atomizuje ku geometrii takmer protichodnou, grotesknou epikou a absurditou inscenovaných dejov. Znie to nelogicky, ale forma Vasilkových diel sa bje s ich obsahom v nečakanej harmónii. Umelec pritom svoje maľby nikdy nekonštruuje jednorázovo. Jedna, (v preklade) prvá, verzia ho neuspokojuje, naopak, v snahe o dosiahnutie dokonalosti, analytickou meditáciou dospieva k viacerým variantom, ktoré v sériách precizuje ďalej.

Patrí k úspešným predstaviteľom prvej generácie absolventov ateliérov prof. Rudolfa Sikoru a prof. Adama Szentpéteryho na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach. Rovnako študoval aj v ateliéri prof. Daniela Fischera na Vysokéj škole výtvarných umení v Bratislave a na Akadémii výtvarných umení v Prahe v ateliéri prof. Vladimíra Skrepla. Kultivovaným prejavom svojej geometrickej abstrahovanej, i keď naratívnej maľby nadviazal na tvorbu svojich pedagógov. Rovnako sa inšpiroval a posunul ďalej dedičstvo historických avantgárd, najmä dadaizmus, futurizmus, a ruský konštruktivizmus. Odvodil z nich hlbšie významy inštrumentalizácie ľudského tela ako stroja či súboru nástrojov, náhodných stretnutí súčiastok a rozličných obrazov, hybridných krížení organických a anorganických „figúr“.

Ján Vasilko's work has established him on the domestic scene as a believer in the fight against the logic of the world. He consistently confirms this position with an orthodox program, which he, still a student, anchored in a planar geometric abstraction. However, its perfect linear structures do not remain at the level of boring exhibition. The author intentionally atomizes the seemingly empty aesthetics into the geometry with almost contradictory, grotesque epics and absurdity of the staged events. It sounds illogical, but the form of Vasilko's works fights with their content in unexpected harmony. The artist never constructs his paintings at once. One, (or – in translation – the first) version does not satisfy him, on the contrary: in an effort to achieve perfection, he reaches several variants through analytical meditation, which he makes more precise further in the series.

Vasilko belongs to the successful representatives of the first generation of graduates of the studios of prof. Rudolf Sikora and prof. Adam Szentpétery at the Faculty of Arts of the Technical University in Košice. He also studied in the studio of prof. Daniel Fischer at the Academy of Fine Arts in Bratislava and at the Academy of Fine Arts in Prague in the studio of prof. Vladimír Skrepl. With a cultivated expression of his geometrically abstract, albeit narrative painting, he continued the work of his teachers. He was also inspired by and further elevated the legacy of historical avant-garde, especially Dadaism, Futurism, and Russian constructivism. He deduced from them the deeper meanings of the instrumentalization of the human body as a machine or a set of tools, random encounters of components and various images, hybrid crossings of organic and inorganic "figures".

Nina Gažovičová

Ján Vasilko (1979)

Tortúra
Torture
2015

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
140 x 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 3 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 900,- €

Katarína Poliačiková
(1982)

Tvorba Kataríny Poliačikovej je založená na trvalom pozorovaní, zbieraní vnemov či informácií a ich následnom editovaní. Každodenná skúsenosť sa stala jej pracovným materiálom a akt pozorovania zase jej pracovnou metódou. Autorka nerozlišuje medzi životom a prácou. Vždy bola nadšená spochybňovaním každodennosti, podstaty vecí, zdanlivo zrejmeho a krásneho obsahu. Témy a námety, aj keď sú vyjadrené v rôznych médiách, zostávajú v jej tvorbe rovnaké. Zaujíma sa o to, čo spája mikro a makro príbehy ľudskej skúsenosti vo svete. Neustále skúma čas, pamäť, samotu, túžbu, komunikáciu a limity (vizuálneho a verbálneho) jazyka. Výrazná reflexia reality často vedie k začleneniu nájdených materiálov ako sú objekty, fotografie alebo fragmenty príbehov zo skutočného života. Pri práci s médium fotografie vo všetkých jeho formách ho spochybňuje vlastnými a nájdenými obrázkami, fotografiami z archívov NASA alebo svetlom zachyteným chemickým procesom. Zaujíma sa i o abstraktný „negatívny“ priestor fotografie – čas pred a po zachytení a všetko ostatné, čo fyzicky a psychicky presahuje rámec snímky.

Katarína Poliačiková začala svoje štúdium na banskobystrickej Akadémii umení. Následne pokračovala na Vysokej škole výtvarných umení v ateliéri prof. Daniela Fischera, kde aj dokončila svoje doktorandské štúdium.

Katarína Poliačiková's work is based on constant observation, collection of perceptions or information and their subsequent editing. Everyday experience became her working material and the act of observation became her working method. The author does not distinguish between life and work. She has been always excited by questioning everyday life, the essence of things, seemingly obvious and beautiful content. Her themes and motifs, even if they are expressed in different media, remain the same. She is interested in what connects micro and macro stories of human experience in the world. She constantly examines time, memory, loneliness, desire, communication and the limits of (visual and verbal) language. A strong reflection of reality often leads to the incorporation of found materials such as objects, photographs or fragments of real-life stories. When working with the medium of photography in all its forms, she questions it with her own as well as found images, photographs from NASA archives or light captured by a chemical process. She is also interested in the abstract "negative" space of photography - the time before and after capture and everything else that physically and mentally goes beyond the scope of the image.

Katarína Poliačiková began her studies at the Academy of Arts in Banská Bystrica. Subsequently, she continued at the Academy of Fine Arts in the studio of prof. Daniel Fischer, where she also completed her doctoral studies.

26

Katarína Poliačiková (1982)

Light is a Light is a Light (After Hopper)
2013

Fotogram, ed. 1/3 + AP
Photogram, ed. 1/3 + AP
30 x 40 cm

Jiri Svestka Gallery, Prague

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 800,- €

Juraj Meliš
(1942 – 2016)

Juraj Meliš je nepochybne jedným z najvýznamnejších sochárov slovenskej alternatívnej scény. Vo svojej invenčnej umeleckej tvorbe uplatňoval väčšinou neortodoxné a často takmer antiestetické princípy za účelom zobrazenia skutočne univerzálnych tém, ako je sebecktosť, hlúposť, láska či nenávisť. Vytváraním sochárskych predmetov a prostredí otvorene upozorňoval na všeobecné, ale oficiálne prehliadané problémy spoločnosti v komunistickom režime, ako je deformácia hodnôt, strata slobody a narušenie morálky a etiky. Bol jedným z našich prvých umelcov, ktorý sa venoval ekologickým témam, znečisteniu a kontaminácii prírody. Aj keď jeho odkaz bol vždy priamy a jasný (cykly Pomocník, IDEA); dokázal ho komunikovať s humorom a dokonca so sebaíroniou. Použitie nízko-nákladových materiálov s DIY kvalitou a včlenenie každodenných predmetov (trámy, dosky, kameň, hrdzavé kovové platne, klince) do vlastných diel je originálnym a nekonvenčným prínosom pre stredo-európske vizuálne umenie.

Juraj Meliš is undoubtedly one of the most important sculptors on the Slovak alternative scene. In his inventive art, he applied mostly unorthodox and often almost anti-aesthetic principles in order to depict truly universal themes, such as selfishness, stupidity, love and hatred. By creating sculptural objects and environments, he openly drew attention to the general but officially overlooked problems of the society living under the communist regime, such as the distortion of values, the loss of freedom and the disruption of morality and ethics. He was one of the first artists in Slovakia to focus on the environmental issues, pollution and contamination of nature. Although his message was always direct and clear (cycles Helper, IDEA); he was able to express them with humor and even self-irony. The use of low-cost materials with almost DIY quality and the incorporation of everyday objects (beams, slabs, stone, rusty metal plates, nails) into his works is an original and anti-conventional contribution to central-european art.

Nina Gažovičová

Juraj Meliš (1942 – 2016)

Z cyklu „IDEA“
From the cycle „IDEA“
1982

Tuš, akvarel na papieri
Ink, watercolour on paper
62,5 x 45 cm

anonymný darca / anonymous donor

Odhadovaná cena / Estimation: 600 – 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 400,- €

Bohdan Hostiňák
(1968)

V rokoch 1991 – 1997 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Rudolfa Sikoru. Patrí medzi autorov vyjadrujúcich sa výlučne médiom maľby a kresby, ktoré radí do cyklov podľa tematických okruhov. Inšpiráciu berie v súčasnej realite i histórii, zaujímajú ho maľby „starých“ majstrov, napríklad P. Bonnard, N. Poussin. Jeho maľby sú nasýtené symbolikou a kontrastmi v zmysle potlačenia racionálnej skladby obrazu. Plošný, emblematický charakter obrazov strieda v druhej polovici 90. rokov naratívna forma premieňajúca obraz do emotívnej mystickej scenérie s prítomnou dávkou irónie, sna, melanchólie alebo reminiscencie. Hostiňákovské diela sú na hrane racionality a iracionality, reality a fikcie. V tom je však zakódované tajomstvo jeho ambivalentných príbehov. Autor je zastúpený v početných súkromných a verejných zbierkach.

Between the years 1991 - 1997, Hostiňák studied at the Academy of Fine Arts in Bratislava in the studio of prof. Rudolf Sikora. He is one of the authors who express themselves exclusively through the medium of painting and drawing, which he categorizes according to thematic areas into cycles. He is inspired by both contemporary reality and history, and he is interested in paintings by "old" masters, such as P. Bonnard or N. Poussin. His paintings are saturated with symbolism and contrasts in the sense of suppressing the rational composition of the painting. In the second half of the 1990s, the flat, emblematic character of the paintings is replaced by a narrative form transforming the painting into an emotional mystical scenery with a dose of irony, dream, melancholy or reminiscence. Hostiňák's works are on the verge of rationality and irrationality, reality and fiction – it's where the secret of his ambivalent stories lies. The author is represented in numerous private and public collections.

28

Bohdan Hostiňák (1968)

Krajina
Landscape
2007

Olej na platne
Oil on canvas
80 x 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 7 000 – 8 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 5 500,- €

Ka- Tekla
(1945)

Ka- Tekla (vlastným menom Katarína Blažová-Tekeľová, 1945, Prešov) študovala v Ateliéri monumen-
tálnej maľby a tapisérie profesora Petra Matejku na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave.

Je maliarkou, autorkou tapisérií, art-protisov, realizácií v architektúre. Autorkinou najväčšou témou
naprieč desaťročiami je žena. Prostredníctvom osobnej skúsenosti rozpráva o nadčasových arche-
typoch, ale aj aktuálnom spoločenskom postavení žien. V jej poňatí je žena nositeľkou života, napo-
jenou na Veľkú Matku (Zem); Moirou, ktorá pradie niť osudu; jej lono je bránou k životu aj smrti.

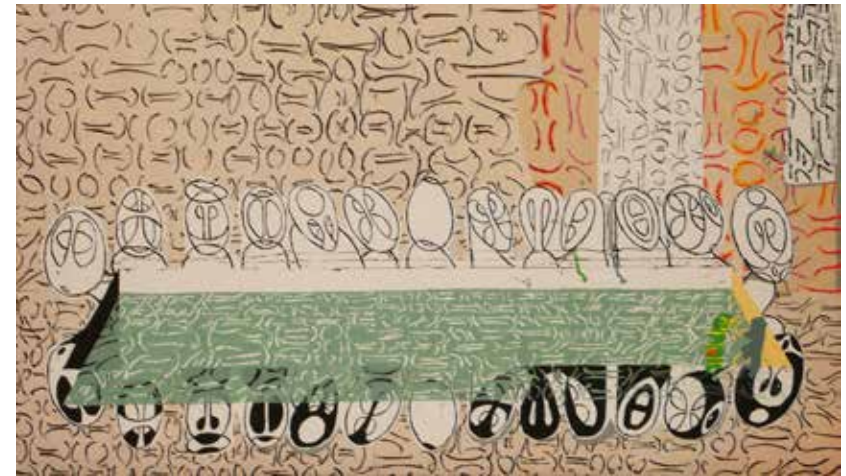
Zároveň, na opačnom póle, sa často ocitá lapená v pavučine patriarchátom vytvorených konvencií.

Ďalším poznávacím znamením autorky je osobitité experimentovanie s formou. Mnohé veľkoformá-
tové diela sú výsledkom (vzdvihnutím) náhody, či dokonca chyby. Obdobným spôsobom vznikali
aj jej najnovšie nefiguratívne plátna. Ich predlohy boli vytvorené v intenciách psychického automa-
tizmu – autorka bez vedomej myšlienkovkej kontroly, inšpirovaná hudbou a ponorená v prítomnosti,
pretavuje do podoby kresieb zážitky zo svojho každodenného života. V tomto procese rezignuje na
príbehy aj pamäť, podstatná je už len hĺbka emócií. Následné premalovávanie týchto spontánnych
záznamov je paradoxnou činnosťou, ktorá je prevrátením procesu naruby: kým pri kreslení je sústre-
dená pozornosť do hĺbky vlastného vnútra, pri maľovaní sa obracia smerom von, k povrchu plátna;
pôvodná nespútanosť kresby sa pretavuje do disciplinovanej práce so štetcom.

Ka- Tekla (civic name Katarína Blažová-Tekeľová, 1945, Prešov) studied in the Studio of Monumental
Painting and Tapestry of Professor Peter Matejka at the Academy of Fine Arts in Bratislava. She is
a painter, the author of tapestries, art-protis, realizations in architecture. The author's biggest topic
across decades is a woman. Through personal experience, she talks about timeless archetypes,
but also about the current social status of women. In her conception, the woman is the bearer of
life, connected to the Great Mother (Earth); Moira, who spins the thread of destiny; her womb is the
gateway to life and death. At the same time, on the opposite pole, she often finds herself trapped in
a web of conventions created by patriarchy.

Another characteristic sign of the author's work is an unique experimentation with form. Some lar-
ge-format works are a result of a chance or even of a highlighted error. Her latest non-figura-
tive canvases are created in a similar way, with the intentions of psychic automation – the author,
without the thought control, inspired by music and immersed in the present, transforms experien-
ces from her everyday life into the drawings. This process is not about memories or stories, only the
depth of emotions is important. Subsequent repainting of these spontaneous recordings is a para-
doxical activity, which inverts the process upside down: while the drawing focuses on the depth of
author's own emotions, painting turns the focus outwards, towards the surface of the canvas; the
original unfetteredness of the drawing is transformed into disciplined work with a brush.

Alexandra Tamášová

30

Ka- Tekla (1945)

Včera a dnes
Yesterday and Today
2011

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
100 x 200 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vývolávacia cena / Starting price: 2 800,- €

Ilona Németh
(1963)

Ilona Németh je umelkyňa, organizátorka a kurátorka pôsobiaca na Slovensku a v Maďarsku. Je tiež profesorkou na Vysokéj škole výtvarných umení v Bratislave, kde vedie Štúdio IN a Medzinárodný vzdelávací program Open Studio na Katedre intermédií. V roku 1986 absolvovala Maďarskú univerzitu umení a dizajnu na Katedre typografie a typografického umenia v Budapešti. V roku 2006 obhájila dizertačnú prácu na Maďarskej akadémii výtvarných umení v Budapešti. V roku 2008 získala Fulbrichtovo štipendium na New York University v New Yorku. Rovnako obdržala niekoľko štipendií v zahraničných inštitúciách, ako je Maďarská akadémia v Ríme; Program AIR-Artist in Residence, Niederösterreich, Krems; Nadácia Bogliasco, Taliansko. Kým v deväťdesiatych rokoch sa jej práca sústreďovala najmä na politiku, inštalačné umenie a vizuálnu nápaditosť, v raných rokoch nového tisícročia sa začala venovať umeniu vo verejnom priestore a sociálne angažovanému umeniu. Hlavnou charakteristikou jej tvorby je v súčasnosti otázka identity, vzťah medzi súkromnou históriou, politikou a ideológiou, otázky verejného priestoru a kontextový prístup. V roku 2001 vystavila svoju prácu s názvom Pozvanie na návštevu v pavilóne Českej a Slovenskej republiky na Benátskom bienále (spolu s Jiřím Surůvkom) a zúčastnila sa editovania Pražského bienále (2005, 2007, 2011). Od roku 1990 sa zúčastňuje širokej škály medzinárodných výstav.

Ilona Németh is an artist, organizer and curator working in Slovakia and Hungary. She is also a professor at the Academy of Fine Arts in Bratislava, where she leads IN Studio and the International Educational Program Open Studio at the Department of Intermedia. In 1986 she graduated from the Hungarian University of Art and Design at the Department of Typography and Typographic Art in Budapest. In 2006 she defended her dissertation at the Hungarian Academy of Fine Arts in Budapest. In 2008, she received a Fulbright scholarship to New York University in New York. She also received several scholarships at foreign institutions, such as the Hungarian Academy in Rome; AIR-Artist program in Residence, Niederösterreich, Krems; Bogliasco Foundation, Italy. While in the nineties her work focused mainly on politics, installation art and visual imaginativeness, in the early years of the new millennium she began to focus on art in public space and socially engaged art. The main characteristics of her more current work are the question of identity, the relationship between private history, politics and ideology, issues of public space and the contextual approach. In 2001, she exhibited her work Invitation to Visit at the pavilion of the Czech and Slovak Republics at the Venice Biennale (together with Jiří Surůvek) and participated in the editing of the Prague Biennial (2005, 2007, 2011). Since 1990, she has participated in a wide range of international exhibitions.

31

Ilona Németh (1963)

Kód
Code
2006

Sieťotlač na papieri
Screen print on paper
70 x 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 - 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Katarína Janečková
(1988)

Katarína Janečková je maliarka, ktorá ešte počas štúdií na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave zaujala svojou tvorbou – odvážnymi kompozíciami, ale rovnako aj charakteristickým rukopisom. Aj keď spočiatku určovala jej maľbu skôr kontroverzná vizualita (sexuchtivé medvede a vlnadné ženy); s priebehom rokov sa Janečkovej zásobáreň motívov obohatila aj o nové, oveľa osobnejšie témy. V prípade tejto autorky pritom môžeme uvažovať o pozoruhodnej schopnosti prepájať banálne a nezáživné s mimoriadne atraktívnym dejovým napätím. Janečkovú jednoducho ovláda bujná fantázia, ktorú autorka navyše dokáže uveriteľne premietnuť do reality. Nudná rybárska osada, periféria Texasu či akékoľvek iné nezáživné prostredie je v jej prevedení tým najvzrušujúcejším miestom, kde sa dejy neobyčajné veci. Práve v pozoruhodnom prepájaní osobného prežívania s divokými predstavami je ukotvený maliarsky program Kataríny Janečkovej.

Prirodzene, aj ona sa časom začala obracať k témam, ktoré sa stali určujúce pre jej osobný životný príbeh. Tehotenstvo a samozrejme zvlášť materstvo zásadne ovplyvnili jej aktuálne maliarske snaženie. Je zaujímavé, ako dokáže novú situáciu reflektovať bez páťosu, veľmi priamo a bez zábran. Otvorene komunikuje o realite, s ktorou sa ako matka musí vyrovnávať. Náročnosť situácie, samozrejme, vyvažuje sila putá medzi ňou a dcérkou Alenkou. Pozornosť k vlastnému životu, rodine, tematizovanie vzťahu s dieťaťom, vlastné telesné zmeny, kojenie a pod. prinášajú celkom nový motivický záber v Janečkovej tvorbe. V oboch rovinách – erotickej i osobnej – prinášajú nepatetickú a neraz aj vtípnú ženskú výpoveď.

Katarína Janečková is a painter who, while still studying at the Academy of Fine Arts in Bratislava, attracted attention with her work – with bold compositions, but also with her characteristic style. Although at first her painting was determined by a rather controversial visuality (sex-greedy bears and curvy women); over the years, Janečková's supply of motifs has been enriched with new, much more personal topics. In the case of this author, we can observe a remarkable ability to connect the banal and the boring with an extremely attractive plot tension. Janečková is simply dominated by rich imagination, results of which she can credibly project into reality. A boring fishing village, the outskirts of Texas, or any other non-living environment is, in its design, the most exciting place where extraordinary things happen. Katarína Janečková's painting program is anchored in the remarkable connection between personal experience and wild ideas.

Naturally, she eventually began to turn to topics that became decisive for her personal life story. Pregnancy and, of course, motherhood, are fundamental influences to her current painting efforts. It is interesting how she can reflect the new situation without pathos, very directly and without restraints. She communicates openly about the reality she has to deal with as a mother. The difficulty of the situation, of course, is balanced by the strength of the bond between her and her daughter Alenka. Attention to one's own life, family, thematization of the relationship with the child, one's own physical changes, breastfeeding, etc. brings a completely new motivational scope in Janečková's work. On both levels – erotic and personal – it brings a non-pathetic and often funny female statement.

Nina Gažovičová

Katarína Janečková (1988)

Cesta je cieľ
The Path is the Goal
2017

Linoryt a tuš na papieri, koža zo štrkáča
Linocut and ink on paper, rattlesnake's skin
48 x 41 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 100 – 1 300,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 750,- €

Oskar Felber
(1992)

Felberov zdroj inšpirácie je zrejmy – popkultúra, béčkové horory, okultizmus... Umelec má evidentne blízko k tatárskej komunite, čo v jeho prípade možno vnímať ako pozitívne – nedochádza k žiadnej devalvácii jeho vofnej tvorby, či naopak ani k jeho premotivovanému vstupovaniu do tohto špecifického prostredia. Tetovanie Felberovi jednoducho svedčí – či už na koži jeho klientov alebo na plátne v rámci jeho umeleckého programu. Z tohto previzualizovaného sveta otrepaných motívov a klíšé dokáže totiž vyabstrahovať esenciu silného vnemu, gesta či štruktúry a s tou podľa potreby pracovať ďalej. Jeho maliarsky rukopis je uvoľnený, skicovitý, využíva vizuálnu skratku, pritom si zachováva expresívny výraz a s ľahkosťou pracuje s iróniou i nadsádzkou. Suverénne pracuje aj s farbou, nevyhýba sa ani netradičným materiálom, či experimentovaniu napr. s textilom a presahmi do 3D objektov. Felber trvalo skúma vlastnosti a prelínanie rozličných výtvarných médií, pričom získané poznatky ďalej aplikuje vo vlastnej výtvarnej praxi. S ľahkosťou prechádza medzi médiami a jeho tvorba je bezpochyby pozitívnym oživením pritomnej aukcie.

Felber's source of inspiration is obvious – pop culture, B horror-movies, occultism... The artist is visibly close to the tattoo community, which in his case can be perceived as positive – we see no devaluation of his work, or any overly-motivated entry into this specific environment. Tattoos simply fit the artist – whether we find them on the skin of his clients or on canvas as part of his art program. From this overly-visualized world of repetitive motives and clichés, he is able to abstract the essence of a strong perception, gesture or structure – and work with it as needed. His painting style is relaxed, sketchy, and it uses a visual acronym, while remaining expressive, often incorporating irony and exaggeration, both with ease. His work with color is skillful, and he does not avoid non-traditional materials or experiments, e.g. with textiles or 3D objects. Felber is always exploring the properties and interweaving of various art media, while further applying the acquired knowledge into his own art practice. He moves from media to media with ease and his work is undoubtedly an enrichment of today's auction.

Nina Gažovičová

Oskar Felber (1992)

Invisible Ritual
2019

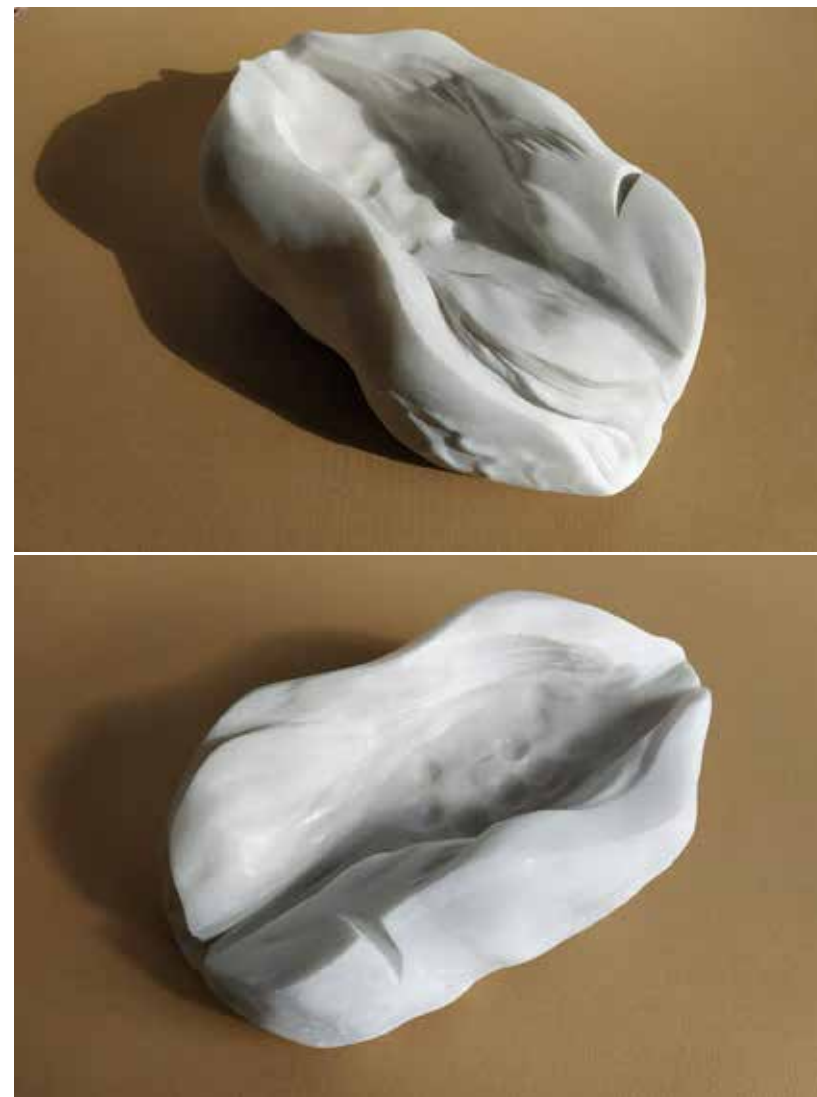
Kombinovaná technika na plátne
Mixed media on canvas
140 x 110 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Martin Piaček
(1972)

Martin Piaček študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave. Od roku 2007 vyučuje na VŠVU, od roku 2017 vedie Ateliér vvv (vizuálne verbálne verejné) na Katedre intermédií. Okrem samostatnej výtvarnej a výstavnej praxe sa od roku 2016 venuje dramaturgii prednáškového cyklu Soft Norm na VŠVU a najnovšie aj globálne orientovanému projektu Liquid Dogmas v réžii o.z. Verejný podstavec. Je zakladajúcim členom občianskeho združenia Verejný podstavec, výstavného formátu DiStO a podporovateľom platformy KU.BA. Jeho práce boli prezentované na samostatných a skupinových výstavách na Slovensku a v zahraničí. V posledných rokoch napríklad vo Východoslovenskej galérii v Košiciach (2020), v Schaubmarovom mlyne v Pezinku, v MODEM - Centre pre súčasné umenie v Debrecíne a na Biennale Art Encounters v Temešvári (2019); v Karlín Studios v Prahe (2018), v Slovenskom Národnom múzeu v Bratislave a v Novej Synagóge v Žiline (2017); v Kunsthalle Bratislava, v Múzeu SNP v Banskej Bystrici a na Medzinárodnom festivale performance RIAP v Québec (2016); v galérii Photon vo Viedni, v Múzeu Kiscelli v Budapešti, v galérii City Surfer v Prahe a na OFF bienále v Budapešti (2015); v galérii Artwall v Prahe, na Bienále súčasného umenia OSTRALE v Drážďanoch a v Tranzite Bratislava (2014) medzi inými.

Martin Piaček studied at the Academy of Fine Arts in Bratislava. Since 2007 he has been teaching at the VŠVU, since 2017 he has been leading the Studio vvv (visual verbal public) at the Department of Intermedia. In addition to the art and exhibition practice, he has been working on the dramaturgy of the Soft Norm lecture series at the VŠVU since 2016 and, more recently, the globally oriented Liquid Dogmas project directed by the association called Verejný podstavec. He is a founding member of Verejný podstavec as well as of the exhibition format DiStO and a supporter of the KU.BA platform. His works have been presented at solo and group exhibitions in Slovakia and abroad. In recent years, for example, in the East Slovak Gallery in Košice (2020), in the Schaubmar Mill in Pezinok, in the MODEM - Center for Contemporary Art in Debrecen and at the Biennale of Art Encounters in Timișoara (2019); at Karlín Studios in Prague (2018), at the Slovak National Museum in Bratislava and at the New Synagogue in Žilina (2017); at the Kunsthalle Bratislava, at the SNP Museum in Banská Bystrica and at the RIAP International Performance Festival in Québec (2016); at the Photon Gallery in Vienna, at the Kiscelli Museum in Budapest, at the City Surfer Gallery in Prague and at the OFF Biennial in Budapest (2015); in the Artwall Gallery in Prague, at the OSTRAL Biennial of Contemporary Art in Dresden and in Transit Bratislava (2014).

Martin Piaček (1972)

Marmor (Particles Removed), zo série Marmor od r. 2019
Marmor (Particles Removed), from the Marmor series since 2019
2019

Mramor
Marble
35 x 20 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

Svetlana Fialová
(1985)

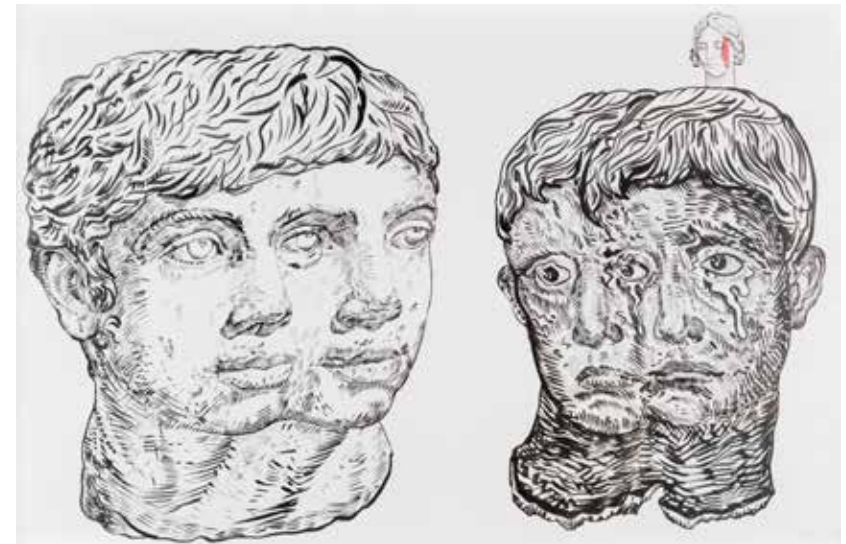
Svetlana Fialová je rešpektovanou vizuálnou umelkyňou, ktorá je aktívna vo viacerých médiách – okrem maľby sa venuje najčastejšie kresbe a grafike. Jej jazyk je osobitý, má blízko ku komiksovej kresbe, využíva líniu príťažlivej skratky. Pracuje najmä s figurálnymi motívmi, uprednostňuje zobrazovanie ľudských typov, bizarných bytostí a podivných situácií. Sprostredkováva osobné zážitky, ale aj inšpirácie z internetových stránok, či iných vizuálnych zdrojov. S motívmi pracuje ako s textom – ukladá ich na seba, vrstvi, zmenšuje a zväčšuje, podriaďuje ich potrebám vlastnej výpovede. Vytvára komplikované kompozície, bez ohľadu na pravidlá perspektívy, takmer až mystické zhľuky predmetov a postáv. Autorka priznáva, že ju dlhodobo zaujímajú extrémne fenomény, ktoré sú na hranici vedy, science-fiction, absurdna a podivného humoru.

2013 laureátka prestížnej britskej ceny Jerwood Drawing Prize, najdôležitejšieho ocenenia pre súčasnú kresbu vo Veľkej Británii. Finalistka Ceny kritiky za mladou malbu, VÚB maľby roka v rokoch 2012 a 2015 a Ceny Nadácie Novum v roku 2016.

Svetlana Fialová is a respected visual artist who is active in several media – in addition to painting, she devotes herself to drawing and graphics. Her distinctive language is close to comic drawing, often implementing an attractive abbreviation. She works mainly with figural motifs, preferring to depict human types, bizarre beings and strange situations. Through drawing, she conveys personal experiences, while also drawing inspiration from websites or other visual sources. Fialová works with motifs as one would with text – she layers them, reduces and enlarges them, subordinates them to the needs of her own statement. She creates complicated compositions, regardless of the rules of perspective, almost mystical clusters of objects and characters. The author admits that she has long been interested in extreme phenomena that are on the border of science, science fiction, absurdity and strange humor.

2013 winner of the prestigious British Jerwood Drawing Prize, the most important award for contemporary drawing in Great Britain. Finalist of the Critics' Award for Young Painting, VUB Paintings of the Year in 2012 and 2015 and the Novum Foundation Award in 2016.

Nina Gažovičová

35

Svetlana Fialová (1985)

Dvaja
Couple
2014

Tuš na papieri
Ink on paper
55 x 85 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 200 - 1 700,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Jakub Tomáš
(1982)

Jakub Tomáš studoval na pražské Akademii výtvarných umění v ateliéru Grafika II prof. Vladimíra Kokolii a absolvoval v malířském ateliéru prof. Jiřího Sopka (a od. as. Igora Korpaczewského). Od začátku projevoval ve své práci smysl pro přetváření a dekonstrukci obrazu, a to nejenom po stránce formální, nýbrž i v rovině jeho narace. Odstup od námětu získal vytvářením prostorových modelů na způsob 3D koláží. Materiál k nim získává z různých dostupných zdrojů (fotografie, reprodukce, tapety, barevné papíry, drobné plastové hračky, předměty, dřívka, špejle apod.). Podle těchto drobných „modelových situací“ potom realizuje často i monumentální obrazy. Důležitou roli tu sehrává strategie apropriace, kdy autor dle libosti vtahuje do obrazové kompozice přejaté motivy, či přímo reprodukce konkrétních uměleckých děl, aby je malířsky interpretoval ve zcela jiných kontextech. Odosobnění námětů posunuje Tomášovu naraci do roviny modifikované postmoderní „lingvistické hry“ se znaky a symboly. Ač je obraz sjednocen v rovině malířské iluze, nic tu nepromlouvá k divákovi závazně a jednoznačně. Vše se tu jeví jako ambivalentní a významově neustále proměnné.

Obraz Tanec (2019) odkazuje ve svém tvarosloví na 3D předlohu komponovanou z různých „jazykových“ světů vzájemně heterogenní vizuality. Aplikací této metody dosahuje Jakub Tomáš svébytného členění i barevného rozvrhu obrazové plochy. Prolínání obrazových plánů tu jde ruku v ruce s námětovou mystifikací. Nosný je tu kontrast mechanicky pravidelného ornamentálního pohybu s pohybem zdánlivě tančícího páru. Přítomnost figur je tu však reprezentována papírovým modelem, tedy pouhým „nepevným“ či „prostupným“ odkazem. Předmětnost se proměňuje v abstrahující, emancipační malířskou hru, zatímco obraz neustále vykazuje rysy figurace. Autor byl aktuálně zařazen do reprezentativní publikace SPECTRUM představující 45 autorů a autorek současné mladé české malby (BiggBoss, Praha, 2020).

Jakub Tomáš studied at the Academy of Fine Arts in Prague in the studio Graphics II of prof. Vladimír Kokolia and graduated in the painting studio of prof. Jiří Sopek and assis. prof. Igor Korpaczewski. From the beginning, his work presented a sense for the transformation and deconstruction of the image, not only in terms of form, but also in terms of its narration. He maintains distance from the importance of the theme by creating spatial models in the manner of 3D collages. He obtains the building material from various available sources (photographs, reproductions, wallpapers, colored papers, small plastic toys, objects, sticks, skewers, etc.). These small "model situations" often form a base for his monumental paintings. The strategy of appropriation plays an important role here, where the author, at will, draws the adopted motifs or even direct reproductions of specific artworks into his own pictorial compositions, in order to interpret them as a painter in completely different contexts. Depersonalization of themes moves Tomáš's narration to the level of a modified postmodern "linguistic play" with signs and symbols. Although the painting is unified on the level of a painterly illusion, nothing speaks to the viewer in a binding and unambiguous manner. Everything here seems to be ambivalent and semantically unstable.

The painting Dance (2019) refers in its morphology to a 3D model composed of different "linguistic" worlds of mutually heterogeneous visuals. By applying this method, Jakub Tomáš achieves a distinctive division and color scheme of the image. The interweaving of image plans goes hand in hand with thematic mystification. The main thing here is the contrast of the mechanically regular ornamental movement with the movement of a seemingly dancing couple. However, the presence of the figures is represented here by a paper model, i.e. a mere "unstable" or "permeable" reference. Objectivity turns into an abstract, emancipatory painting game, while the painting constantly shows features of figuration. The author has been recently included in the representative publication SPECTRUM presenting 45 authors of contemporary young Czech painting (BiggBoss, Prague, 2020).

Jakub Tomáš (1982)

Tanec
Dance
2019

Olej na plátně
Oil on canvas
80 x 60 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 200,- €
Vývolávacía cena / Starting price: 1 400,- €

Péter Szalay
(1981)

Hoci Péter Szalay študoval sochárstvo na Univerzite v Pécsi, jeho tvorbu charakterizuje použité rôz-
norodých médií: vrátane konceptuálnych objektov, inštalácií, fotografie, či mobilných a performatív-
nych sôch a videa. Jeho diela často pozostávajú z fungujúcich mechanických objektov, ktoré tvorí
z jednoduchých materiálov a nájdených predmetov, prípadne ich komponentov. Szalayovo ume-
nie efektívne kombinuje estetiku DIY/domácich majstrov, charakterizujúcich východoeurópske kon-
ceptuálne a neo-konceptuálne umenie, s najnovšími technologickými výtvarnými výdobytkami. Szalay sa ako
sochár často zaujíma o fyzické a psychické prekrútenie funkcie predmetov každodennej potreby, čím
otvára široké možnosti pre zmyslové aj koncepčné aspekty svojho umenia.

Although Péter Szalay earned his degree in sculpture at the University of Pécs, he works with a very
diverse range of media: including conceptual objects, installation art, photography, mobile and per-
formative sculpture and video. His works often consist of functioning machinery, which he creates
from simple materials and found objects, or their components. His art effectively combines the DIY/
tinker aesthetics characterising Eastern-European conceptual and neo-conceptual art with the lat-
est achievements in technology. Szalay as a sculptor is often interested in physically and mentally
twisting the function of everyday objects opening up a wide genreless field for both sensual and
conceptual aspects of his art.

acb Gallery

37

Péter Szalay (1981)

Patent
2012

Kosák, obušok, ed. 2/3 + 1 AP
Sickle, nightstick, ed. 2/3 + 1 AP
52 x 60 x 3 cm

acb Gallery, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 900,- €

Kľúčová postava slovenskej neo-avantgardy, jeden z najautentickejších, ale aj najťažšie uchopiteľných autorov na domácej scéne. Od vstupu na výtvarnú scénu sa sústreďuje na niekoľko nosných tém, opakovane sa vracia k starším prácam, vstupuje do nich novými zásahmi, zdôrazňuje ich neukončenosť a vedome smeruje k nadčasovosti, v ktoromkoľvek bode vlastnej tvorby nadväzuje na jej začiatok, akoby sa pohyboval a žil v časovej slučke. Umenie nechával vždy organicky prarastať do svojho života (alebo naopak?), oddeliť jedno od druhého u Bartoša prakticky nie je možné. Vlastné dielo chápe ako živý organizmus, ktorý neustále dopĺňa, vylepšuje, rozmnožuje a šíri (formou xeroxov), pritom dokumentáciu, výstavné propagovanie, ale aj citovanie vlastných situácií dlhodobo odmieta. Vymedzuje sa voči vytváraniu umeleckých diel, za najdôležitejšie považuje bezprostredné prežívanie skutočnosti, života. V roku 1967 pri príležitosti svojej debutovej výstavy v Galérii Cypriána Majerníka poznamenal: „...v každej etape mi ide či už o naratívne alebo faktické dopovedanie zmyslu samotnej skutočnosti.

A key figure of the Slovak neo-avant-garde, one of the most authentic authors on the domestic scene, but also one of those most difficult to grasp. Since entering the art scene, he concentrates on several main themes, repeatedly returning to older works, altering them with new interventions, emphasizing their unfinishedness and consciously moving towards timelessness; at any point of his own work he follows its beginning, as if he moved and lived in a time loop. He always let art grow into his life (or vice versa?), in Bartoš's case, it is practically impossible to separate one from the other. He understands his own work as a living organism that he constantly complements, improves, reproduces and spreads (in the form of xeroxes), while rejecting documentation, exhibition promotion, but also quoting his own situations. He defines himself against the creation of works of art, he considers the immediate experience of reality, life to be the most important. In 1967, on the occasion of his debut exhibition at the Cyprián Majerník Gallery, he remarked: "... at every stage, I care for a narrative or factual completion of the meaning of reality itself.

Nina Gažovičová

Peter Bartoš (1938)

Narastanie Maľby
Expansion of the Painting
2019

Akryl na preglejke
Acrylic on plywood
60 x 44 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 – 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Jarmila Sabová Džuppová
(1984)

Jarmila Sabová Džuppová, svojrázna maliarka z východného Slovenska, okrem maľby zaujala vyhláseniami, že sa nechce odsťahovať. Naopak, chce „vystavovať doma a nie kade-tade“. Na scéne zaujala aj preto, že sa svojou tvorbou vymyká dominantnému prúdu súčasnej maľby, a to hneď niekoľkými spôsobmi. Predovšetkým pre jej maľbu nie je dôležitá fotografia, ale osobný zážitok a skúsenosť. Veľmi často jej záznamy (slovné) odkazujú a opisujú nejaký silný farebný alebo tvarový vnem – červeného raka, veľký čierny klavír, biele šľahačky labutích kolotočov. Tieto sa stávajú ústrednými motívmi jej obrazov. Je až zahanbujúco priama vo svojich vyhláseniach a vlastne aj v maľbách. Formálne sa absolútne vymyká dominantnému „akrylovému“ prúdu súčasnej maľby, skôr než by maľovala možno hovoriť že kreslí – kreslí v tom zmysle, že každá čiara, linka, plocha či ich náznak majú svoju hodnotu, svoju váhu. V svojich obrazoch značí, zaznamenáva a používa pri tom ceruzu, uhoľ, olej, vajíčkovú temperu, pričom plochy a čiary rozmazáva. Necíti žiadnu bázeň pred plátnom, možno aj preto, že takmer vždy používa ako podklad sololit. Jej maľby sa ocitajú na hranici terapeutického denníka, no presakuje nimi niečo veľmi cielavedomé a zároveň až pohansky tvrdé a tiché.

Jarmila Sabová Džuppová, a peculiar painter from eastern Slovakia, caught the public's attention – in addition to painting – by proclaiming that she did not want to move abroad. On the contrary, she wants to "exhibit at home and not just wherever." Her work is noticeable and stands out from the dominant stream of contemporary painting in several ways. In her painting, it's not photography that would be important, but a personal experience. Very often her (verbal) records refer to and describe some strong color or shape perception – a red crayfish, a large black piano, white clouds of swan carousels. These also become the central motifs of her paintings. She is almost embarrassingly straightforward in her statements and, in fact, in her work. Formally, she stays out of the dominant "acrylic" stream of contemporary painting – rather than referring to her work as painting, we could say she draws, draws in the sense that each line, line, area or their hint has its value, its weight. In her works, she marks and records using a pencil, charcoal, oil, egg tempera, blurring areas and lines. She does not fear the canvas at all, perhaps because she almost always uses a hardboard for base. Her paintings find themselves on the edge of a therapeutic diary, but something very purposeful and at the same time paganly hard and quiet seeps through them.

Jarmila Sabová Džuppová (1984)

Kolotoč (jahody, myší chvost, materina dúška)
Carousel (strawberries, yarrow, breckland thyme)
2019

Suchý a olejový pastel na preglejke
Dry and oil pastel on plywood
100 x 74 cm

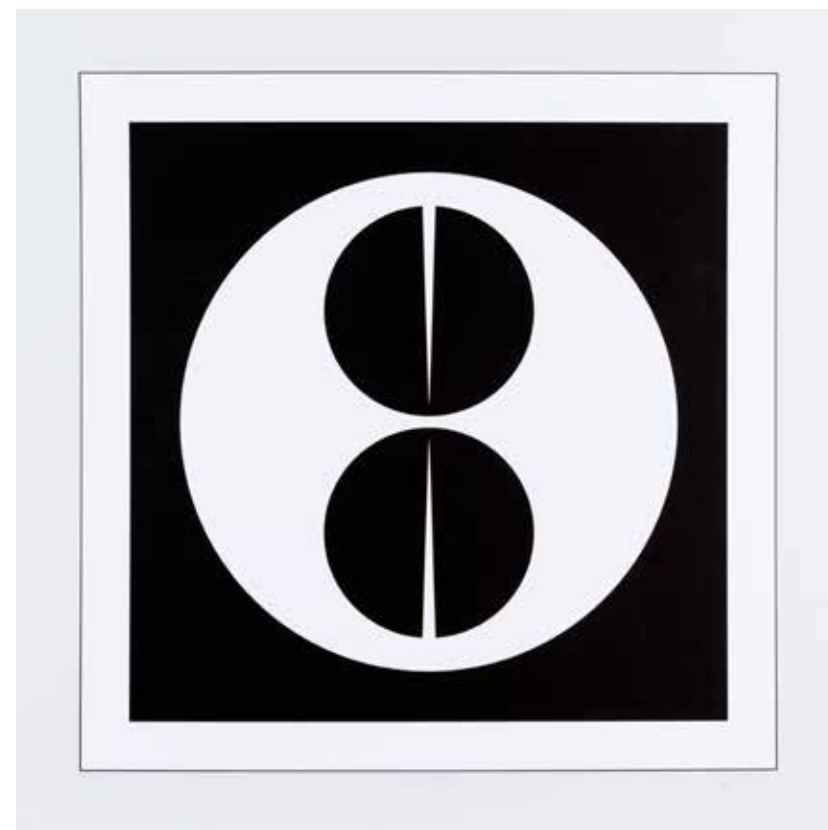
DOT. Contemporary Art Gallery, Bratislava

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 - 1 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 700,- €

Milan Dobeš
(1929)

Milan Dobeš je významným predstaviteľom kinetického umenia a op-artu. Bol medzi prvými umelcami, ktorí vo vizuálnom umení pracovali s pohybom a svetlom. V rokoch 1951-56 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. L. Černický, prof. B. Hoffstädter a prof. D. Milly). Jeho práca v oblasti kinetického svetla a optického umenia získala medzinárodné uznanie už krátko po ukončení štúdia, koncom päťdesiatych a začiatkom šesťdesiatych rokov. Už v tomto období začal experimentovať so svetelnými a kinetickými objektmi; súčasne rozvíjal svoje umelecké stratégie aj v dielach vytvorené technikou sietotlača, ktoré dopĺňali jeho sochárske diela. Vo svojich objektoch, ako aj v kresbách a obrazoch skúmal použitie optických ilúzií vytvorených konkrétnymi geometrickými konštrukciami. Optické a kinetické efekty sa stávajú súčasťou jeho reliéfov a plastík. Zameriava sa na hľadanie variability pri redukcii tvaroslovía aj farebnosti v kompozíciách. Jedinečné sú opticko-kinetické objekty, využívajúce zrkadlové plochy a reálny pohyb. Základným problémom tvorby Milana Dobeša sa stala integrácia kategórie pohybu do výtvarného diela a v jej dôsledku premena vizuálneho charakteru obrazovej štruktúry. Bol jedným z našich prvých umelcov, ktorý postavil koncepciu umeleckého diela ako novej skutočnosti, nezávislej na predmetnom svete. Cez riešenie otázky vzťahu svetla a výtvarného diela dospel k novej animovanej podobe jeho využitia. Svetlo prirodzené, či umelé sa stalo v spojení s virtuálnym, mechanickým či motorickým pohybom primárnym konštrukčným elementom priestorových vizuálno-kinetických a svetelno-kinetických objektov. V rokoch 1983-84 zhrnul svoj výskum v oblasti optického a kinetického umenia do manifestu Dynamický konštruktivizmus, prvýkrát publikovaného v roku 1989. Jeho tvorba bola prezentovaná na mnohých významných medzinárodných výstavách.

Milan Dobeš is an influential and significant representative of kinetic art and op-art. He was among the first visual artists, who started to incorporate motion and light into their works. In 1951-56 he studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava (prof. L. Černický, prof. B. Hoffstädter and prof. D. Milly). His works in the field of kinetic light and optical art started to gain international recognition soon after his graduation, in the late fifties and early sixties. He started with light and kinetic objects, but he was also developing his artistic strategies in the media of serigraphy, which complemented his sculptural works. In his objects as well as in drawings and paintings he explored the use of optical illusions created by particular geometrical constructions. Optical and kinetic effects became part of his reliefs and sculptures. He is focused on finding variability while reducing morphology and color in the compositions. His use of optical-kinetic objects with mirrored surfaces and real movement is unique. The basic problem Milan Dobeš's work deals with is the integration of the movement category into the work of art and, as a result, the transformation of the visual character of the visual structure. He was one of our first artists to construct the concept of a work of art as a new reality, independent of the world. Through the relation of light and work of art, he came to a new animated form of its use. Natural or artificial light in connection with virtual, mechanical or motor movement has become the primary design element of his spatial visual-kinetic and light-kinetic objects. In 1983-84 he summarized his research on the field of optical and kinetic art into a manifesto Dynamical constructivism, first published in 1989. His work has been exhibited in many important international exhibitions.

Milan Dobeš (1929)

Konštruktivistická kompozícia
Constructivist Composition
1963 -2009

Serigrafia na papieri, ed. 23/25
Serigraph on paper, ed. 23/25
60 x 60 cm

Európska kultúrna spoločnosť / European Culture Association

Odhadovaná cena / Estimation: 800 - 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Erik Binder
(1974)

Uvažovať o Erikovi Binderovi ako o maliarovi či sochárovi je v kontexte jeho tvorby viac-menej bezpredmetné. Autor totiž patrí k tej menšine našich vizuálnych umelcov, ktorí vskutku bezproblémovo a pritom invenčne prechádzajú z jedného média do druhého.

Keď v roku 2010 Slovenská národná galéria pripravila v kurátorskej koncepcii Alexandry Kusej prehľadový výstavný projekt mapujúci súčasnú maľbu Maľba po maľbe, obsadil Erik Binder na tri týždne jednu z galerijných miestností a využil ju ako svoj dočasný ateliér. Pre potreby výstavy potom v priebehu týchto dní vytváral priamo na mieste obsiahlu maliarsku inštaláciu, ktorá postupne galerijný priestor zapĺňala. Punkovým vrstvením vznikala priestorová kompozícia, ktorej jednotlivé časti akosi strácali samostatný význam. Prelínanie sprejovaných vrstiev, „ničenie“ jedného námetu druhým, mixovanie zdanlivo nesúvisiacich motívov vyústilo do pozoruhodného maliarskeho výsledku. Príklon k maľbe pritom u Bindera začal gradovať po roku 2007, kedy sa v trhovom prostredí objavili jeho „stekancové“ maľby – vtedy ešte „len“ na baliacom papieri. Práve ona v istom zmysle vzbudila nielen záujem odbornej verejnosti, ale aj domácich zberateľov. Nasledovalo dlhšie obdobie, v ktorom sa Binder opakovane so sprejovou maľbou lúčil a zase sa k nej obľúkom vracal. Predkladané dielo patrí do jeho úvodného „maliarskeho“ obdobia, a to, že je sprejované na dreve, mu na hodnote neuberá, skôr naopak...

To think of Erik Binder as a painter or sculptor is more or less pointless in the context of his work. The author belongs to the minority of our visual artists who move smoothly and inventively from one medium to another.

When in 2010 the Slovak National Gallery prepared an overview exhibition project mapping the contemporary painting called "Painting by Painting" in the curatorial concept of Alexandra Kusá, Erik Binder occupied one of the gallery rooms for three weeks and used it as his temporary studio. During the days of the exhibition, he created an extensive painting installation on the spot, which gradually filled the gallery space. The punk layering created a spatial composition, the individual parts of which somehow lost their independent significance. The interweaving of spray-painted layers, the "destruction" of one subject by another, the mixing of seemingly unrelated motifs resulted in a remarkable painting result. At the same time, Binder's inclination towards painting began to graduate after 2007, when his "trickle" paintings appeared on the market – at that time still "only" on wrapping paper. In a sense, it aroused not only the interest of the professional public, but also of domestic collectors. This was followed by a longer period in which Binder repeatedly said goodbye to the spray painting and returned to it once more. The presented work belongs to his initial "painting" period, and the fact that it is sprayed on wood does not decrease its value, on the contrary...

Nina Gažovičová

Erik Binder (1974)

Bez názvu (Nevesta pre milionára)
Untitled (Bride for a Millionaire)
2007

Sprej na preglejke
Spray on plywood
40 x 27 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 900 – 1 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Milan Adamčiak
(1946 – 2017)

Hudobník, muzikológ, autor akustických objektov, inštalácií, hudobných nástrojov, vizuálny umelec, performer. Jeho široký tvorivý záber na hranici hudobného, literárneho a vizuálneho prejavu zahŕňa popri experimentálnom komponovaní, vizuálnej poézii a tvorbe grafických partitúr vstupy do akčného umenia (hudobné priestorové akcie), performancie a v našom kontexte pionierske pokusy o intermedialné presahy. Dielo Milana Adamčiaka sa podobne ako u jeho výtvarných kolegov realizuje vo formálne otvorenom systéme. Vo svojich dielach zdôrazňuje zmnoženie možností vnímania, rôzne spôsoby interpretácie aj improvizácie (nástroje, voľný počet hráčov) – väčšina jeho partitúr sa dá čítať viacerými spôsobmi, presne podľa konštatovania „aj opak tohto môže byť pravdou...“.

Po roku 1968 sa nedobrovoľne stiahol do úzadia, začal sa viac utiekať k prírode – zaznamenávanie horizontu ako partitúry krajiny; zvukové vnemy pri drtení prírodnín a semien na papier... Pôsobil v Ústave hudobnej vedy Slovenskej akadémie vied (1972 – 1991), kde sa naďalej, síce bez výraznejšej možnosti aktívnej prezentácie, venoval výskumu hudby a vizuálneho umenia. Ako vedecký pracovník mal prístup k zahraničnej literatúre, bol v kontakte s medzinárodnými inštitúciami, prednášal o hudbe 20. storočia na VŠMU a FFUK. Koncom 70. rokov ho Július Koller zaangažuje do spoločných výtvarných aktivít s neumelcami, na verejnosti sa po dlhšej odmlke môže prezentovať ako amatérsky výtvarník, keďže hudobná grafika či experimentálne poézia nemali v oficiálnom výstavnom programe miesto.

Musician, musicologist, author of acoustic objects, installations, musical instruments, visual artist, performer. His broad creative scope lies at the border of musical, literary and visual expression, and it includes experimental composition, visual poetry, creation of graphic scores and even instances of the action art (musical spatial actions), performances and, in our context, pioneering attempts at intermedia creations. Milan Adamčiak's work, like that of his art colleagues, is realized in a formally open system. His works emphasize the multiplication of possibilities of perception, various ways of interpretation and improvisation (instruments, optional number of players) – most of his scores can be read in several ways, in accordance to the statement "even the opposite of this can be true...".

After 1968, he involuntarily withdrew from the public scene and found refuge in nature – recording the horizon as the score of the country; or sound perceptions from crushing the seeds and other products of nature into paper... He worked at the Institute of Musicology of the Slovak Academy of Science (1972 - 1991), where he continued to research music and visual arts without a significant possibility of active presentation. As a researcher, he had access to foreign literature, was in contact with international institutions, and lectured on 20th century music at the Academy of Performing Arts in Bratislava and Faculty of Arts of Comenius University. At the end of the 1970s, Július Koller engaged him in joint art activities with non-artists, so after a long pause he could present himself to the public as an amateur artist, as music graphics and experimental poetry had no place in the official exhibition program.

Nina Gažovičová

Milan Adamčiak (1946 – 2017)

Polyfónia
Polyphony
2010

Tempera, tuš, akryl na térovom papieri
Tempera, ink, acrylic on tar paper
95 x 95 cm

rodina umelca / family of the artist

Odhadovaná cena / Estimation: 9 000 – 10 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 8 000,- €

Ján Berger
(1944)

Bergerovi slúži maľba takmer ako alternatívny systém usporiadania sveta. Zvláštne, ako ňou dokáže abstrahovať ťažko uchopiteľnú predstavu o predmetnej realite, ale aj o vlastnom vnímaní univerza. Nie je to „iba“ reprezentácia ako odraz objektívnej skutočnosti, ale ani čisto subjektívna ilúzia – skôr akýsi šifrovaný vizuálny archív. Systém transformácie rozvíja Berger paralelne popri realite – miestami ju čitateľne reflektuje, inde zasa posúva a rozostiera. A práve táto kombinácia fantázie a reality – miešanie dvoch zorných polí – je umelcovou odpoveďou na otázku ako malovať, aby sa tušené stalo uveriteľným. Bergerova maľba práve preto nie je prostou interpretáciou skutočnosti ani jej triviálnym zmrazením. Je vizuálnym „posunom“ – najčastejšie zmnobením, znásobením, ale miestami aj čistým extraktom. Maľba, resp. jej proces sa v Bergerovom prevedení javí ako zvláštny spôsob poznávania – čítania a videnia, ktorý je sám osebe dôležitejší ako vlastný akt tvorby. Samotný proces či – ako hovorí sám autor – zrenie témy má prednosť pred konkrétnym výsledkom. Obsedantné, najmä v neskorších rokoch, premaľovávanie existujúcich stavov (intervencie do hotového organizmu) to potvrdzuje. Motívy narastajú priberaním – Berger má jednoducho v povahe dopovedávať. Súvisi to s potrebou zmieriť sa s tým, čo vidí (väčšinou pridáva...), ale možno aj s istou osobnou predispozíciou – neschopnosťou obstať v blízkosti stredu, s nutkavou akumuláciou obrazov a vizuálnych stôp, s trvalým horror vacui...

Painting has served Berger almost as an alternative system of ordering the world. He has an extraordinary ability to abstract a difficult-to-grasp idea of objective reality through painting, as well as his own perception of the universe. His painting is not a “only” representation or a reflection of objective reality, nor it is a subjective illusion – it is an encrypted visual archive. It is a system of transformation of the real, developing in parallel alongside reality – reality, which he sometimes directly reflects, and other times displaces and blurs. It is precisely this combination of reality and fantasy, this mingling of two visual fields, that forms Berger’s answer to the question of how to paint so that what we only suspect may become believable. Berger’s painting is not a simple interpretation, nor a trivial freezing of reality. It is a visual “shift”, most frequently by an amplification or multiplication, but sometimes also a pure extract. Painting or its process, as Berger presents it, appears as a peculiar mode of knowing, feeling and seeing, which in itself is more important than the specific act of creation. The very process or, to use the author’s own term, “maturing” of the theme, has priority over the particular result. This is confirmed by frequent repainting of existing and already finished works (interventions in a finished organism), which especially in the author’s later years has become obsessive. Motifs grow by addition; it is simply in Berger’s nature to say things more completely. This is connected with his need to take account of and reconcile with what he sees, but perhaps there is also a certain personal predisposition: an inability to hold out anywhere close to the center, a compulsive accumulation of pictures and visual traces, an abiding horror vacui...

Nina Gažovičová

Ján Berger (1944)

Paleta
Palette
2017

Tempera na papieri
Tempera on paper
49 x 64 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 800,- €

Žofia Dubová
(1991)

Hlavnou témou širšej série Žofie Dubovej je hrana obrazu. Dubová na ňu nazerá z viacerých uhlov. Prvou paralelou je horizont, zasadený do prostredia krajiny ako otvoreného a neobmedzeného priestoru plného možností a rôznorodých ciest, vecí, javov, skutočností a predstáv. Ďalším aspektom je fyzická skutočnosť hrany ako okraja samotného obrazu, ktorý autorka presúva do priamej pozornosti vizuálneho aj významového poľa hlavnej plochy obrazu. Dubová akoby svojim snažením potvrdzovala klasický maliarsky problém – stret zobrazujúceho a abstraktného; otázku nadradenosti motívu či jeho zobrazenia.

Dubová priznáva, že inšpiráciu pre svoje maľby nachádza väčšinou v krajine. Tá je častým formálnym námetom jej obrazov a ťažiskom jej úvah. Pritom jej nejde o kopírovanie videného. Svojou tvorbou sa snaží hľadať také spôsoby záznamu a nájsť taký systém, ktorý by jej umožnil v maľbe preložiť vlastné pocity. Priznáva, že maľba samotná, jej proces, ju pohlcuje rovnako ako krajina. Predstavuje pre ňu svet sám o sebe: krásny a zaujímavý, cenný natoľko, že sa v ňom oplatí žiť.

Žofia Dubová v rokoch 2010 - 2016 študovala na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave, v Ateliéri +-XXI prof. Daniela Fischera. Svoje diela prezentovala na viacerých skupinových, ale aj samostatných výstavách na Slovensku, v Českej republike, Poľsku, Nemecku, Rusku, USA. Laureátka ceny Nadácie NOVUM, víťazka prestížnej súťaže Maľba roka.

The main theme of Žofia Dubová's wider series is the edge of the painting. Dubová looks at it from several angles. The first parallel is the horizon, set in the landscape as an open and unlimited space full of possibilities and diverse paths, things, phenomena, facts and ideas. Another aspect is the physical reality of the edge as the edge of the image itself, which the author shifts to the direct attention of the visual and meaningful field of the main surface of the image. Dubová and her efforts seem to confirm the classic painting problem – a clash of the depicting and the abstract; the question of the superiority of the motif or its representation.

Dubová admits that she finds inspiration for her paintings mostly in the landscape. Landscape is a frequent formal theme of her paintings and the focus of her reflections. However, it is not about copying what is seen. With her work, she tries to look for such ways of recording and find such a system that would allow her to translate her own feelings in painting. She admits that the painting itself, its process, absorbs her as much as the landscape. For her, it represents the world in itself: beautiful and interesting, so valuable that it is worth living in it.

Žofia Dubová studied in the years 2010 - 2016 at the Academy of Fine Arts in Bratislava, in the Studio +-XXI of prof. Daniel Fischer. She has presented her works at several group as well as individual exhibitions in Slovakia, Czech Republic, Poland, Germany, Russia and USA. She's the laureate of the NOVUM Foundation Award and of the prestigious Painting of the Year competition (Maľba roka).

Nina Gažovičová

44

Žofia Dubová (1991)

Bez názvu
Untitled
2017

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
190 x 150 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

András Cséfalvay
(1986)

András Cséfalvay je výtvarný umelec, absolvent maľby na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Po roku štúdia matematiky v roku 2015 absolvoval doktorandské štúdium na Katedre intermédií o užitočnosti fiktívnych svetov. Od 2015 je odborným asistentom v Ateliéri IN a organizátorom Open Studios a Office for Contemporary Art. Venuje sa experimentálnemu filmu, počítačovej animácii a hudbe, zaujíma ho história a filozofia prírodných vied a ich dopad na náš súčasný svet. Často sa vyjadruje prostredníctvom média inštalácie – mení ordinárny, historický a všeobecne akceptovaný zmysel, aby získal odstup a získal tak nový pohľad na to, čo je vedomosť a poznanie, čo je skryté alebo nedosiahnuteľné. Má veľký záujem o históriu vied. Snaží sa o alternatívne rozprávanie, ktoré zastupuje všetky druhy menšín – živočíšne, kultúrne, ľudské, predmetné alebo ticho. Verí, že umenie má za úlohu požičovať hlas tým subjektom, ktoré ho zjavne stratili, sú bez neho, alebo sú umlčané dominantnou interpretáciou sveta.

András Cséfalvay is a visual artist, a graduate of painting at the Academy of Fine Arts in Bratislava. After a year of studying mathematics in 2015, he completed his doctoral studies at the Department of Intermedia on the usefulness of fictional worlds. Since 2015, he has been an assistant professor at Atelier IN and the organizer of Open Studios and Office for Contemporary Art. He focuses on experimental film, computer animation and music, and is interested in the history and philosophy of the natural sciences and their impact on our contemporary world. Cséfalvay often expresses himself through the medium of installation – he changes the ordinary, historical and generally accepted meaning in order to gain distance and thus also a new perspective on what is knowledge and knowing, what is hidden or unattainable. He is very interested in the history of science. He seeks an alternative narrative that represents all kinds of minorities - animal, cultural, human, objective or silent. He believes that the role of art is to lend a voice to those who have apparently lost it, are without it, or are silenced by the dominant interpretation of the world.

45

András Cséfalvay (1986)

Let do Slnka
Flight to the Sun
2020

Fotografia na dreve
Photograph on wood
50 x 50 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 200 - 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Andrej Dúbravský
(1987)

Vo veľkorozmerných prácach Dúbravský kontinuálne rozvíja individuálny program, postavený na „zdanlivo“ šokujúcich témach. Paradoxne, Dúbravský sa z tejto ťažoby dokáže vymalovať s ľahkosťou a vtipom, ponúka odťažité, ale zjavne prežité komentovanie súčasnosti. Tým sa odlišuje od prevládajúcej, často až príliš estetizujúcej vlny najmladšej slovenskej maľby. V priebehu rokov je na výjavoch s ikonografickým motívom mladého chlapca – zajaca – viditeľný maliarsky pokrok. U Andreja Dúbravského mala vždy veľmi silné postavenie kresba, ktorá sa v ostatnom období stále viac infiltruje aj do jeho rozmernejších kompozícií a v zdravej rovnováhe dopĺňa rovnako energickú maľbu. Ako sám hovorí o svojej aktuálnej tvorbe – „potemnela.“ Nestalo sa tak naraz, z ničoho nič, na silu len nabralo to, čo už jeho diela v sebe niesli. Maľbami i kresbami prechádza od počiatku niečo podprahovo pochmúrne, prítomné čiastočne v kolorite, ale i v určitých motívoch či deštrukcii. Andrej Dúbravský patrí k čoraz častejšie „vyváženým“ slovenským autorom, pre ktorého je kontakt s publikom životne dôležitý. Jeho diela sú prezentované na medzinárodných veľtrhoch a výstavách v Európe i v Spojených štátoch amerických. Stále viac sa o ňom vyjadrujú aj teoretici, zväčša zastávajúc názor, že hľadá svoju identitu, čo v kombinácii tvorba a osobnosť Andreja Dúbravského vyznieva ako kliše a ploché, nepotrebné konštatovanie. Tento umelec vie veľmi dobre čím je a ak niečo hľadá, tak je to to, čo je predmetom hľadania každého umelca – svoje umenie.

In his large-scale works, Dúbravský continuously develops an individual program based on "seemingly" shocking topics. Paradoxically, Dúbravský is able to paint himself out from this heavy-heartedness with ease and wit, offering difficult but obviously experienced commentary on the present. This differentiates his work from the prevailing, often too aestheticizing wave of the youngest Slovak painting. Over the years, we could observe a visible painterly progress in his scenes with an iconographic motif of a young boy. Drawing has always had a very strong position in Dúbravský's work, and it has become more and more infiltrated into his larger compositions, complementing an equally energetic painting in a healthy balance. As the author himself says about his current work - "it darkened." It didn't happen all at once or out of nowhere, it's always been there, and it grew stronger. From the beginning, something subliminally gloomy marks his paintings and drawings, being present partly in color, but also in certain motifs or in destruction. Andrej Dúbravský is one of the increasingly "exported" Slovak authors for whom the contact with the audience is vital. His works are presented at international fairs and exhibitions in Europe as well as in the United States. Theorists are also increasingly noticing his work, mostly holding the view that he is looking for his identity, which in combination with the work and personality of Andrej Dúbravský sounds like a cliché and a flat, unnecessary statement. This artist knows very well what he is and if he is looking for something, then it is what is the subject of every artist's search – his art.

Andrej Dúbravský (1987)

Tyrkysové more
Turquoise Sea
2020

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
105 x 80 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Roman Ondak
(1966)

Ondak úmyselne balansuje na hranici medzi umením, fikciou a realitou (životom); autorom (umelcom) a divákom. Aj keď jeho umenie navonok charakterizuje minimalizmus a dokonalé technické prevedenie, v skutočnosti ho zaujímajú procesy myslenia, subjektívne prežívanie, psychika, spomienky, pamäť... Cielene si vyberá situácie, ktoré majú pre život človeka rozhodujúci vplyv (prvé kroky, zaznamenávanie rastu detí, hry, rituály...). Prostredníctvom svojich vstupov nás núti uvažovať, testuje našu pozornosť – upozorňuje na momenty, ktoré si neraz neuvedomujeme, nevšímame, alebo sme na ne „len“ zabudli. Ondak je dôsledný pozorovateľ, navyše uplatňuje subverzívnu taktiku kamufláže. Na veci poukazuje tak, že ich neukáže, schová, zahalí, či premiestni. Tieto diskrétné manipulácie prostredia, situácie, času či miesta mu slúžia na upriamenie pozornosti presne k tým dejom a javom, ktoré zvyčajne vnímame ako samozrejmé. Prostredníctvom všedných momentov zo života Ondak zdôrazňuje pomíjavnosť každodennosti, spochybňuje systém hodnôt. Diváka neraz priamo angažuje, núti k hre či reakcii, čím prehľbuje jeho prežívanie.

Ondak deliberately balances at the border between art, fiction and reality (life); between the author (artist) and the spectator. Even though what characterises his art formally is minimalism and perfect technical presentation, what he is really interested in is the process of thinking, subjective experience, the psyche, recollections, memory... He purposely chooses situations that have a decisive influence on a person's life (first steps, registering the growth of children, games, rituals...). His inputs force us to think, he tests our attention – and he draws it to the moments we are not often conscious of, the moments we do not notice, or have “simply” forgotten them. Ondak is a thorough observer, and he employs the subversive tactic of camouflage. He points to things by hiding, veiling or displacing them. These discreet manipulations of setting, situation, time or place enable him to direct our attention precisely to those events and phenomena which we usually take for granted. Using ordinary moments from life, Ondak stresses the evanescence of the everyday, putting in question the system of values. He often involves the viewer, whom he forces to play, respond or react, thus giving more depth to his or her experience.

Nina Gažovičová

47

Roman Ondak (1966)

Loop
2009

Koláž a kresba na knižnom obale
Collage and drawing on a book cover
15,8 x 23,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 – 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Ďakujeme!
Thank You!